

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 – ZÁŘÍ – CENA 15 Kč

VALERIE S HLAVOU V OBLACÍCH

OCENĚNÍ PRO LUDMILU DOMINOVOU

Dne 16. června 2022 schválilo Zastupitelstvo Jihočeského kraje Cenu hejtmana za zachování a rozvoj lidových tradic Jihočeského kraje paní Ludmile Dominové z Hluboké nad Vltavou. Ludmilu proslavila neobvyklá technika vyšívání rybími šupinami. Nicméně rejstřík dovedností, které Ludmila v ručních pracích ovládá, je téměř nekonečný. Není snad textilní technika, kterou by neuměla. Výšivky, šperky, panenky, figurky do Betlému, kabelky, polštáře, krajka...

V Albrechticích nad Vltavou z rukou hejtmana Martina Kuby převzala Ludmila Dominová cenu a má z ní radost.

Děkujeme paní Věře Zahradníkové, taxikářce, která Ludmilu dovezla až na místo slavnostního předání a ještě se ujala role fotografky. Autorkou další fotografie je Lucie Burianová.

PŘÍZNIVÁ ZPRÁVA

Díky dobré spolupráci mezi provozovatelem městských kotelen (v ulici Alšova a Fügnerova) společností CENTRATOP s.r.o. a radou města, byla ještě v roce 2021 zafixována cena plynu a elektřiny pro tyto kotelny až do 31.12.2023.

Je tedy reálný předpoklad, že cena tepla se v bytových domech a veřejných budovách (DD, ZŠ a KC Panorama) vytápěných z městských kotelen nebude zvyšovat.

Tomáš Jirsa, starosta města

PREMIÉR U NÁS NA HLUBOKÉ

Prof. Petra Fiala, předseda vlády České republiky, navštívil 25. srpna České Budějovice, Hlubokou nad Vltavou, Tábor, Velké Meziříčí, Jihlavu a Havlíčkův Brod. V rámci výjezdu do Jihočeského kraje a na Vysočinu mluvil se spoustou našich politiků, včetně starosty našeho města, Tomášem Jirsou a potkal se s mnoha zajímavými lidmi.

MILOSTIVÉ LÉTO 2

POSLEDNÍ ŠANCE ZATOČIT S EXEKUCEMI!

Člověk
v tísni

JAKÉ PODMÍNKY MUSÍTE SPLŇOVAT?

- Exekuce byla **zahájena před 28. 10. 2021**.
- Exekuci vymáhá **soudní exekutor**.
- Exekuce je vedena pro dluh **u veřejnoprávního subjektu**, kterým může být: zdravotní pojišťovna, Česká televize, Český rozhlas, ČEZ, krajské nemocnice, městské dopravní podniky a další organizace, které vede či vlastní obec, kraj či stát (dluh na nájmu u obce, poplatky za odvoz odpadu, pokuta za jízdu na černo apod.).

CO JE POTŘEBA UDĚLAT:

1. **Od 1. 9. 2022 do 15. 11. 2022** doručte exekutorovi doporučený dopis, ve kterém ho informujete, že využíváte Milostivé léto. V dopise požádejte o vyčíslení **dlužné jistiny** a **sdělení čísla účtu**, na který zaslat peníze. Vzor dopisu najdete na www.milostiveleto.cz.
2. **Od 1. 9. do 30. 11. 2022** zaplatte na sdělený účet dlužnou jistinu a poplatek **1 815 Kč**. Do 30. 11. 2022 musí být částka na účtu exekutora.

ZA JAKÝCH OKOLNOSTÍ NELZE MILOSTIVÉ LÉTO VYUŽÍT?

- Máte exekuci pro dluh vůči **soukromoprávním věřitelům** (úvěry, hypotéky, dluhy u operátorů nebo nájmy soukromých majitelů bytů apod.). To neplatí v případě, kdy se soukromoprávní věřitel dobrovolně k Milostivému létu připojí.
- Dluhy, které odkoupil soukromoprávní subjekt – např. dluh původně u dopravních podniků, odkoupený inkasní společností.
- Dluh ještě není v exekuci nebo je v exekuci, která byla zahájena po **28. 10. 2021**.
- Vaše dluhy nevymáhá soudní exekutor, ale např. úřad v daňovém a správním řízení.

POTŘEBUJETE PORADIT?

- Na **webu www.milostiveleto.cz** si můžete zkontrolovat, zda se na vaši exekuci Milostivé léto vztahuje. Najdete tam vzor dopisu pro exekutora a další doplňující informace.
- Dotazy můžete psát na e-mail: jakprezidluhy@clovekvtsni.cz.
- **Chcete to raději probrat po telefonu?** Zavolejte na **770 600 800**, po-pá, 9.00–22.00 h.

www.milostiveleto.cz

2 Ludmila Dominová
obdržela cenu za
zachování a rozvoj
lidových tradic

5 Základem svobodného
státu je obec svobodná

6 Café Maringotka

8 Valerie s hlavou
v oblacích

14 Kaplička v Chlumci

15 Dvě výstavy v kostele
sv. Jana Nepomuckého

17 Kamarádky z dětství

18 Festival Voda, moře,
oceány

20 Mladí hasiči

21 Baseballové léto

24 Vltavan v Purkarci
120 let

26 Slavnosti vína 17. září

27 Ptáci v letu

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9 – září 2022 Ročník 53.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička,
Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zářilek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či přávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Moc bezmocných, nemoc mocných

Je opojné cítit se mocný. Ty chvíle, kdy máte pocit, že
můžete všechno a navzdory, že můžete skály lámat –
i když vlastně ani netušíte, k čemu vám ty nalámané
skály budou.

Občas je ale poučné si zkusit, jaké to je, být
bezmocný. Samozřejmě, dobrovolně se k tomu většinou
neodhodláme. Ale stačí, kupříkladu když vás chytanou
žáda. A je po parádě.

Týden jsem brečela při změnách poloh z lehu do sedu
i do stoje. Vše, co mi upadlo do prostoru mezi pasem
a podlahou, bylo nenávratně ztraceno. Nesehnula bych
se ani pro pětistícovku. Co neposbíral můj muž, válí
se dosud v prachu. Věřila jsem mé kostivalové masti.
Nevděčně mě zklamala. Třetí den už to bylo tak brutální,
že jsem slezla z postele na všechny čtyři – hbitě, asi za čtvrt
hodinky – což ocenili naši psi, protože se domnívali, že
je to hra. Ne, nebyla.

Muž mě dovezl k doktorovi. Klečela jsem na přední
sedačce kolenou s výhledem do zadního okna vozu.

Nutno říct, že ani lékařská věda nebyla o moc silnější než
moje kostivalová mastička. Rychlý zázrak se nekonal.

Ale i tak, čas mnohé spraví. Snad to bude časem lepší.

Ano, nemoc je bezmoc. Ale nejen nemoc může způsobit
bezmoc. Zřejmě je dobré občas zjistit, že pokora by měla
patřit do našeho základního balíčku charakterového
vybavení. Nikdy nevíme, kdy se ocitneme na straně
bezmocných. Protože moc svého těla, ducha, partnerské,
pracovní či politické pozice si nemůžeme pojistit u žádné
pojišťovny. Scénář svého osudu nepíšeme jenom my,
občas zkrátka zasáhne vyšší moc. Určitě je dobré umět
zabojovat, nedat svou kůži zadarmo, neztrácet naději. Ale
ten velký režisér Osud si stejně udělá, co chce. A někdy
překvapí víc než happy end v americkém filmu. Proto
je někdy moudré, když už jste udělali vše, co jste mohli,
zachovat se podle hesla: „Nech to být. Když nevíš, co máš
dělat, nedělej nic.“

Je to jen zdánlivě zbabělé řešení. Někdy se totiž teprve
po tomto rozhodnutí začnou dít věci.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci září oslaví významná výročí.

Věruška Křížová	93	Hluboká
Věra Brejchová	92	Purkarec
Josefa Vaničková	91	Hluboká
František Hajný	90	Hluboká
Jitka Baliharová	80	Poněšice
Zdeněk Reban	75	Hluboká
Božena Matoušová	75	Hluboká
Ivana Larischová	75	Hluboká
Ladislav Horký	75	Hluboká
František Bouda	75	Jeznice

V září oslaví zlatou svatbu manželé Juraj a Božena Sujovi.
Diamantovou svatbu v září oslaví manželé
Jiří a Alena Beritovi.

Srdčně blahopřejeme a do dalších společných let
přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, lásky a tolerance.

Narodili se

Stella Charalampidi	Hluboká
Barbora Tomčíková	Hluboká
Laura Hellerová	Poněšice
Nela Hemberová	Bavorovice
Tomáš Kasík	Hluboká
Tereza Valentová	Purkarec
Petr Kovařík	Kostelec
Jakub Marek	Hluboká
Tadeáš Prokeš	Munice

Opustili nás

Anna Beritová	Hluboká
František Pečenka	Munice
Marta Paclíková	Hluboká
Vlasta Vokůrková	Hluboká

Roman Mallát	Hluboká
Jaromír Nedělník	Purkarec
František Kantor	Hluboká
Jiřina Boudová	Hluboká
Libuše Míková	Hluboká
Božena Krausová	Hluboká

Vzpomínka

Zlaté slunko za hory zašlo, soumrak tiše padá do polí.

Srdce tvé věčný mír našlo, a nic tě víc nebolí.

Po dlouhé nemoci opustil 29. července svou rodinu
a přátele pan František Kantor, kterého jste znali jako
dobrého muzikanta, trumpetistu, který hrával s dechovou
kapelou Synci. Věnujte mu tichou vzpomínku.

Upozornění pro rodiče – platná legislativa neumožňuje
obcím využívat informace ze systému evidence obyvatel
nad rámec právní úpravy stanovený v zákoně o obcích.
Město Hluboká nad Vltavou by rádo zachovalo tradici
„vítání občánků“ a proto se obrací na Vás, rodiče
novorozenců dětí, s žádostí o spolupráci. Budete-li mít
zájem, aby bylo Vaše dítě po narození na slavnostní vítání
nových občánků, dostavte se prosím na městský úřad
(kancelář č. 2, evidence obyvatel), kde vyplníte souhlas se
zasláním pozvánky na tuto akci nebo využijte níže uvedený
odkaz ke stažení dokumentu, který po vyplnění zašlete
zpět na adresu: prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozvány děti do jednoho roku
věku, s trvalým pobytem na území města.

Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

**VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ SE USKUTEČNÍ V PÁTEK
30. 09. 2022 V OBŘADNÍ SÍNĚ ZÁMKU
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU**

VOLBY DO OBEČNÍCH ZASTUPITELSTEV

Volby do obecních zastupitelstev

na volební období 2022 – 2026 se budou konat ve dnech 23. a 24. 9. 2022.

V Hluboké nad Vltavou bude zastupitelstvo města složeno z 21 členů. Místem konání voleb jsou dle okrsků
obvyklé volební místnosti. Přijďte k volbám.

Z JEDNÁNÍ RADY

Rada města souhlasí s předložením záměru do výzvy k předkládání záměrů na integrované projekty do Programového rámce řídicího orgánu IROP v rámci ITI České Budějovice na projekt „Cyklostezka Munice – Zliv“ a se spolufinancováním akce.

Předseda TJ pan Vácha informoval radu města o nutnosti řešit výměnu umělé plochy na fotbalovém hřišti z důvodu jejího nevyhovujícího stavu. Již druhým rokem neobdržela TJ certifikaci pro možnost využití plochy pro mistrovská utkání. TJ prověří možnost získání dotace a po vyprojektování a zjištění finální ceny bude tato záležitost předložena orgánům obce k posouzení a vyjádření k možné finanční podpoře.

Pan Karvánek vznesl připomínku ke stavu prvků v lokalitě u menhiru u Muckého rybníka. Tajemník informoval radu města, že podle

schváleného rozpočtu jsou na obnovu prvků a jejich zabezpečení připravené finanční prostředky a na realizaci pracuje p. Matouš Holý. Dále upozornil na situaci, kdy se při deštích u Jednoty na Masarykově ulici tvoří velké kaluže vody, a občané obcházejí tento prostor po ulici. Bude předáno k prošetření PMH.

Byla vznesena připomínka k již uskutečněné akci v areálu zámeckého parku „Princezny“, která nadstandardně zatížila město zejména v oblasti parkování. Bylo zdůrazněno, že podobné akce jsou ve městě vítány, ale měly by být dopředu oznámeny.

Byl vznesen dotaz na řešení křižovatky u bývalého lesního závodu. MÚ situaci prověří.

ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Zastupitelstvo města schválilo usnesení neinvestiční dotace pro ZŠ na opravu obkladů a dlažeb školní kuchyně. Rozpočet akce neobsahoval činnosti spojené s demontáží a montáží zařízení kuchyně, dále s novou podlahovou vpusť k multifunkční pánvi, s revizí el. rozvodů a připojených spotřebičů. Dále byly uvolněny prostředky na pořízení nové myčky. Dle původního rozpočtu byla provedena výměna původního prorezlého dřezu k černému nádobí.

Ředitel ZŠ dále žádá o navýšení rozpočtu školy na mzdu pro nového školníka, který bude do konce roku přebírat školu od současného školníka.

V novém školním roce přibude další 1. třída, pro kterou byl vytvořen nový prostor, avšak chybí vybavení nábytkem a šatní skříňky.

Navýšení rozpočtu je nutné i na nákup potravin na obědy pro žáky ZŠ v důsledku inflace cen potravin a příspěvek na obědy od září do konce roku pro důchodce.

V rozpočtu města je schválena pro ZŠ dotace na nový konvektomat.

Zastupitelstvo města uvolnilo prostředky na opravu komunikace do Jaroslavic.

Firma Praktic, s. r. o. darovala městu finanční dar na příspěvek a platby učitelek ukrajinských dětí navštěvujících vzdělávací zařízení zřízené městem.

Rotary club Hluboká/Vlt. poskytl městu finanční dar jako příspěvek na pomoc válečným uprchlíkům z Ukrajiny. Městu byla nabídnuta možnost podat prostřednictvím Rotary klubu žádost o Distriktní grant Rotary na pomoc Ukrajincům registrovaným v Hluboké nad Vltavou, využít tyto prostředky např. na příměstské tábory, které pořádá Centrum volného času Poškolák pro děti z Hluboké. Tato organizace nabídla ukrajinským dětem, které chodí do místní ZŠ, že se mohou k českým skupinám přidat.

Zastupitelstvo města nesouhlasí s přijetím dotace z výzvy MPSV na akci „Nástavba domova důchodců“ ani s pokračováním projekčních prací, tj. se zpracováním dokumentace pro stavební povolení. Zdá se, že náklady na nástavbu by byly příliš vysoké.

Zastupitelstvo se zabývalo návrhy změn územního plánu a změn regulačního plánu v na různých pozemcích ve městě.

PODZIMNÍ SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení občané města Hluboká nad Vltavou a Bavorovic, Hroznějovic, Jeznice, Kostelce, Líšnice, Muck, Poněšic a Purkarce,

letní měsíce uplynuly jako voda a po čase prázdnin a dovolených s příchodem podzimu nás čeká návrat k pracovním a školním povinnostem. Přeji především dětem, aby jejich vstup do školy byl pokud možno radostný, těm nejmenším, prvňáčkům, aby nová etapa jejich života začala bez obav a slziček a naopak těm zkušeným, žákům devátých tříd, aby roky předchozí co nejlépe zúročili u přijímacích zkoušek na střední školy a poslední rok v hlubocké základní škole si náležitě užili. Moje přání se týká také pedagogického sboru – všem přeji dostatek energie, invence a trpělivosti v jejich práci, v neposlední řadě pak přeji pevné nervy i rodičům.

Nám dospělým přeji, abychom dokázali neztratit dobrou náladu a nově nabyté síly, které jsme v létě načerpali. Všichni víme nebo tušíme, že nadcházející období nebude snadné. Energetická a v přímé souvislosti energetická krize se dotkne všech občanů republiky, tedy i občanů Hluboké nad Vltavou. Považuji za nezbytné, aby město, tedy jeho samospráva, pomohlo těm, kteří budou pomoc potřebovat, samozřejmě v rámci legislativních pravidel. K tomu jsme připraveni. Někteří z vás mohou moje slova považovat za lživou předvolební rétoriku. Ujišťuji vás ale, že tomu tak není a pomoc města bude motivována výhradně snahou podpořit

v obtížné situaci občany města, stejně, jako například při povodních nebo v období koronavirové krize.

K zmíněným volbám do zastupitelstva tedy dodám už jen tolik: pevně věřím, že jako občané města využijete svého volebního práva, voleb se zúčastníte a při rozhodování, komu dát svůj hlas, budete mít na paměti, že rozhodujete o budoucnosti města pro další čtyři roky a také o tom, jestli ve volbách zvolené strany či hnutí dokážou vytvořit koalici jednotnou v rozhodovacích procesech tak, jak tomu bylo doposud.

Na závěr mi dovolu krátkou úvahu. V poslední době výrazně vnímám velké prohlubování názorových rozdílů mezi lidmi. Různé názory bez respektu k názorům druhých, ostré odsuzování dění ve společnosti, černobílá kritika věcí bez elementární znalosti faktů a vyhocené diskuze rezonují nejen virtuálním světem internetu, ale především světem reálným. Ani naše město není výjimkou, i zde se projevují tyto tendence. O to více si vážím skutečnosti, že v zastupitelstvu města i nadále přetrvává, řekl bych tradiční konsenzuální, racionální jednání, které vede ke kompromisu a tím k prospěchu města. Velmi bych vám všem přál, aby tento trend racionality, klidu a respektu byl motivujícím pro atmosféru našeho města.

Milí spoluobčané, přeji vám příjemný podzim.

Pavel Dlouhý, místostarosta města

HLUBOKÁ JAKO SVOBODNÁ OBEC OD ROKU 1850

VOLBY JAKO ZÁKLAD BUDOUCÍ HISTORIE.

Rok 1848 přinesl změny ve státoprávním uspořádání i v habsburské monarchii a jednou z významných legislativních úprav byl i zákon ze dne 17. března 1849 nazvaný také Zákonem obecním. Jeho základní myšlenkou bylo „Základem svobodného státu jest obec svobodná“. Možnost správy svých vlastních věcí měla být uskutečňována skrze zastupitelstvo /obecní výbor/ a radu / představenstvo/. Zastupitelstvo bylo voleno všemi občany, a to pak volilo ze svého středu představenstvo obce v čele s obecním představeným – starostou, také zvaným měšťanosta.

Starosta byl výkonným orgánem obce a do jeho povinností spadala policie, doprava, zejména silnice /železnice i nadále patřila státu/, dále hasiči, výběr daní, oblast stavební, provozování trhů, chudinské, mravnostní záležitosti a vydávání domovských listů.

Na počátku roku 1850 byly uskutečněny první obecní volby na Hluboké. Volební období bylo stanoveno na 5 let.

Měšťanostou, tedy starostou, byl zvolen Vojtěch Mašek – mistr sklenářský. Radními: Martin Kolář a Karel Steinbach, oba hospodářové. Členové obecního výboru: Tomáš Drobil – obuvník ze Zámostí, Jan Geřábek – mlynář, František Fáber – řezník v Podhradí, Adam Mašek – majitel hospodářství v Zámostí, František Štifter –hospodář v Hamru, Jakub Vicari – kominík, Jan Kladrubský – majitel hospodářství v Podhradí, Volf Lazar Stein – obchodník v Podhradí.

Měšťanosta Mašek se v r. 1852 vzdal své starostenské hodnosti, okresní hejtmanství však neuznalo jeho důvody, a tak ve své funkci zůstal do konce volebního období. Odměna starosty činila nejprve 10 zl., později zvýšena na 40 zl., písař měl 72 zl., policejní sluha 45 zl. a ponocný každý 9 zl.

Počátkem tohoto volebního období byly obnoveny trhy výroční i týdenní.

V roce 1850 postihla Hlubokou cholera, na kterou zemřelo 36 lidí. V r. 1851 byla v Zámostí vystavěna kaplička, stavební materiál daroval kníže, výlohy stavební byly uhrazeny sbírkou a zvonek do věžičky věnoval Vojtěch Lanna. V tomto období po zdražení obilí došlo k nedostatku

chleba, a také byla často kontrolována správná váha masa. V r. 1852 byl nařízen dražební pronájem pozemků v Podhradí. Roku 1854 byly zasazeny dva duby po obou stranách kostela. Obnoven byl také sad, štěpnice za obecním špýcharem, v roce 1855 byl ustanoven zvoník ke zvonění rána, poledne a večera.

Po tomto prvním volebním období bylo v roce 1856 zvoleno nové zastupitelstvo opět na 5 let, měšťanostou se stal Jakub Vicari – kominík z Podhradí a také někteří další zastupitelé z minulého zastupitelstva.

V následujících letech byla již volební období zkrácena na pouhé 3 roky. Ale i do těchto následujících byli často voleni ti, kteří se již dříve zasloužili o věci veřejné.

Dne 4. října roku 1907 byla Hluboká jako městys povýšena podle výsadního listu císaře Františka Josefa I. na město a bylo povoleno používání starobylého znaku.

V roce 1913 bylo zvoleno nové zastupitelstvo, jehož volební období ukončeno v roce 1919, jelikož v období světové války se žádné volby konati nesměly. 15. července 1918 byl Dr. Josef Kladrubský, rodák hlubocký jmenován čestným měšťanem. 28. září 1918 jmenování byli čestnými měšťany města Hluboká spisovatel Alois Jirásek, poslancové Antonín Klíma, Dr. Karel Kramář a František Staněk.

Dnem 28. října 1918 byla prohlášena republika Československá zákonem, vydaným národním výborem. Zpráva o tom byla doručena telegrafickým oznámením 29. října 1918 na obecní úřad města Hluboká. Dosavadní starosta Josef Scheichel vzdal se dne 16. listopadu 1918 své hodnosti po 22 letech v tomto úřadu. 28. listopadu 1918 byl zvolen měšťanostou Mořic Mašek obchodník a majitel realit z Hluboké Zámostí.

Použito informací z Paměti města Hluboké, vydáno v r. 1923 J. Maříkem

MUDr. Jan Reban

NOVÉ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ V HROZNĚJOVICÍCH

Jedna z nejmenších městských částí Hluboké nad Vltavou se dočkala nového dětského hřiště. Oplocený prostor vyrostl v blízkosti volnočasového areálu. Pozemek poskytlo, na základě žádosti osadního výboru město, peníze na herní prvky poskytla Nadace ČEZ.

Dosud děti v Hrozněovicích mohly trávit čas na malé lezecké stěně, rizikem byla ale přilehlá silnice a chyběly další prvky. I proto osadní výbor požádal radnici o vybudování odděleného prostoru s bezpečnými herními prvky. Potřebný sedmdesátimetrový pozemek město poskytlo téměř obratem.

„Nemáme tady jen děti z Hrozněovic, ale řada jich sem přijíždí i o víkendech a prázdninách. Proto jsme se snažili vyhovět co nejdřív. To hlavní si ale odpracoval místní osadní výbor,“ dodává starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa.

Na pořízení herní prvků a potřebné terénní práce uvolnila více než 85 000 korun Nadace ČEZ, která masivně podporuje právě obce v okolí Jaderné elektrárny Temelín.

„Je to vždy nejen o dobrém sousedství, ale i kvalitě projektu. Nemusíme vždy podporovat města nebo velké obce. Jsme moc rádi, že děti najdou bezpečné a hezké zázemí i v menších vesnicích, nebo městských částech,“ vysvětluje člen správní rady Nadace ČEZ František Lust.

Mgr. Lucie Jozová, MÚ Hluboká nad Vltavou
Romana Hovorková, předsedkyně Osadního výboru Hrozněovice,
www.hluboka.cz

CAFÉ MARINGOTKA

Maringotka v nás vzbuzuje různé představy, většinou romantické nebo dobrodružné. Cirkus Humberto, tulácké postavičky z literatury, bezpečný úkryt stavbařů a geodetů v odlehlých končinách. Zkrátka maringotka může plnit různé úkoly. Nebo také sny. Společný sen si právě plní Václav Máša, jeho partnerka Lucie Lamprechtová a jejich malý Vašík. Ve staré maringotce, kterou s citem obnovili. Usazená do zeleně jako námět pro malíře: Zátíší s maringotkou.

Z Café Maringotka se line vůně kávy a pečeného moučniku. Opodál můžete usednout ke stolu, do opalovacích lehátek nebo přímo do trávy a pochutnat si na výběrové kávě či jiném nápoji. Vašek a Lucie se vám za pomoci dvou brigádníků pečlivě postará o příjemnou chvíli s horkým nebo ledovým nápojem...

V červnu proběhlo finále náročné maringotkové rekonstrukce. Obsluhu v kvalitním vybavení neotřelé kavárničky zvládají při zaměstnání (tatínka) a mateřské dovolené (maminky). Plnit si sny je zkrátka fajn. A zaplatť pámbůh, že každý má jiný sen a proto je svět tak hezky pestrý.

Proč zrovna maringotka?

Bylo to tak, že moji rodiče tady kdysi sami chtěli provozovat občerstvení, ale nedošlo k tomu. Tak jsme tu myšlenku rozvinuli já a Lucie. A protože pozemek pod našima nohama je zatížen různými sítěmi a kanalizací, postavili jsme kavárnu na kola. Je to o hodně jednodušší než stavět a kopat základy. A bylo to. I tak nás to trochu námahy stálo, usmívá se Václav Máša.

Skvělý nápad! Maringotka k atmosféře prázdnin hezky patří. Napadá mě lehkovážná myšlenka, že pokud je opravdu pojízdná, mohli byste popojíždět, kam se jí zachce...

Tak lehkovážné to není, ježdění s maringotkou je spíš těžkopádné. Byl by potřeba traktor, zaplatit převoz a na tom jiném místě zůstat aspoň měsíc, aby se to vyplatilo... Kavárna na kolečkách potřebuje pro provoz také různé přípojky, vodu, odpad, a tak dál. A to už tady naštestí máme připravené od mého prozíravého táty, který to všechno na našem pozemku připravil, a my toho využili. Je to naše první kavářská sezóna, otevírali jsme v červnu, v pátek 17. června. To má Lucie narozeniny. Museli jsme si už dát finální termín, abychom konečně začali.

Jste barista s dlouhou profesní minulostí?

Ani ne. Byl jsem spíš na opačné straně, jako věrný konzument. Já studoval v Praze, Lucka v Brně. Po škole jsem se zdržel v Praze pracovně, a protože bez kafe se nedá žít, chodil jsem do různých kaváren a podniků, a porovnával kvalitu. Tak trochu jsem okukoval a začal postupně prohlubovat znalosti, metoda pokus omyl. Prošel jsem kurzy a oba jsme si s Lucií upevňovali naučené znalosti.

Pak se u nás doma objevil skutečný kávovar, za covidových opatření bylo času dost, měli jsme čas trénovat. Naučené jsme pak zkoušeli u kamarádky v kavárně – dokládá usměvavá Lucie. A navíc máme za sebou zázemí pražírny Coffee Source. Nejsou to jen dodavatelé kávy, ale poskytují i další servis, vše s nimi můžeme konzultovat, poradit, zaučit. A my se zaručujeme, že jejich káva bude podávána v nejlepší kvalitě.

Z pohledu nás pamětníků kávy za osm (korun), šel kávový pokrok opravdu dopředu.

Je pravda, že aktuální zlom v podávání kávy se nazývá třetí kávová vlna.

Třetí kávová vlna pohlíží na přípravu kávy jako na umění a snaží se zdůraznit chuť jednotlivých káv. Italové přišli s tmavým pražením, dobře, ale teď jim šlape na paty nový směr. Když vám ukážeme zrnka naší výběrové kávy, jsou v barvě světle hnědé a všechna zrníčka jedno jako druhé. Už se s nimi pracuje jako s velmi cennou komoditou.

Dobře. Zaručená kvalita kávy je doporučující údaj o kavárně, ale přece jen, zákazník chodí hlavně tam, kde mu káva chutná. Už si vás lidé objevili? Kdo k vám chodí?

Lucie: Překvapilo nás, že chodí Hlubočáci, i když naše poloha je spíš v turistické zóně u velkého parkoviště, poblíž trasy k zámku. Je to milé, a těší nás to. Co do počtu je to možná půl místní, půl návštěvníci města. Ale je pravda, že turisté z autobusů nejsou naše přímá cílová skupina. Přece jen sem jedou za hlavním zážitkem, a to je prohlídka zámku, pak spěchají zpátky, a my jsme tak trochu stranou cesty v zátíší zahrady. Ale přece jen se najdou turisté bloumající, kteří hledají i místní zákoutí. Přijdou si dát kávu, svěří

se, odkud jsou – „Jé, vy tady máte pivo Obora, to je pivovar kousek od nás...“

Takže se dozvídáme různé příjemné příběhy.

O těch se u šálku kávy dobře povídá. Hledají si vás tedy zřejmě ti správní prožitkoví výletníci...

A to je dobře, protože my chtěli, aby nás to bavilo a dávalo nám to smysl. Není to o tom prodat co nejvíc hrnků s kávou. Přivěs s kebabem by nám určitě vydělal víc, ale o tom to není.

Nabízíme kávu od espressa po latté ze směsi brazilské a etiopské kávy světlejšího pražení, black blend a white blend z pražírny Coffé Source. S tou směsí je dobrá práce, je konzistentní, nemění svou chuť, nemusíme přes den častokrát štelovat mlýnek. Chutná těm, co nechtějí kyselou kávu, i těm, kdo nechtějí kávu hořkou, řekl bych, že vyhoví všem. Jsme s ní moc spokojeni.

Co se týče filtrovaných o překapávaných, tam používáme jednodruhovou kávu – Etiopie. Za studena macerované cold brew zase z brazilské kávy – oceňuje se rozvinutá chuť, ovocná vůně zrna a také pro někoho nový nezvyklý zážitek.

Jak přemluvíte hosty, aby zkusili změnu – místo pressa cold brew...

Moc nepřemlouváme. Lidi přijdou a už od branky se smějí a pokřikují: „Dvakrát espresso tonic...!“ Prostě přijdou a už vědí a znají... Ostatní si třeba všimnou a příště zkusí taky. Když přijde někdo, kdo chce v těch vedrech „studený kafe“ nabídneme mu vlastně všechny kávy – cappuccino, latté, espresso – ve studeném provedení na ledu. Někteří návštěvníci mají zájem, nechají si vysvětlit a ochutnávají...

Třeba by se hodil večerní kurz, ochutnávka.

Připravujeme na září. Pravda je, že jsme nedávno otevřeli, a už jen obsluha, kdy si sám stoupnete za páky kávovaru a je to celé na vás, nás trochu stresovala. Není to jednoduché, když to chcete dělat perfektně. Ale nápad je to dobrý, bude hezké udělat si čas na povídání o kávě a ochutnávání specialit.

Vy jste milí i k těm, kdo kávu nepijí. Třeba k dětem.

Dostávají „bejbyčino“, našlehanou mléčnou pěnu do hrnečku. Je to pozornost podniku, děti si připadají důležité, že taky „pijí kávu“ jako rodiče. Vychováváme si novou klientelu.

Zahradu okolo jsme přizpůsobili, aby si děti svou chvíli s rodiči užily. Jsou tu keře, ze kterých si můžou trhat plody: rybíz, muchovníky, nebo ze záhonu jahody. Z vrbových prutů jsme spletli zelenou chýši, pomohl nám kamarád zahradník, sázeli jsme v březnu, prolívali vodou, a do sezóny se krásně zazelenal. Pohoupat se můžete v hamákách.

V nabídce sypaných čajů máme Černý čaj

z Ceylonu, jemně oxidovaný Taiwanský oolong four seasons, Darjeeling Goomtee a z bylinek nesmí chybět Matricaria Chamomilla.

Pro děti máme dobré limonády, pro dospělé pivo z rodinného pivovárku Obora, ale z naší hlubocké Obory není. Malý pivovar kousek od Tábora je nám blízký tím, co a jak tam dělají. Pivo z chmele a sladovnického ječmene, který pěstují na poli vedle pivovaru. Vaří za pomoci zelené energie, kterou vyrábí v bioplynové elektrárně. Kromě piva vyprodukuje samozřejmě i bio odpad. Mláto a kvasnice dávají jako potravu svým kravám. Z hnoje pak pohání opět „bioplynku“ a nabíjí auto, které pak pivo rozváží.

Takový přístup k práci je nám hodně sympatický. A pivo je moc dobré. Zatím jedeme formou plechovek, protože točit ze sudu by asi ještě úplně nešlo, tolik milovníků piva k nám

nepřijde. Víno máme z vinařství Vajbar z jižní Moravy, rulandské šedé pozdní sběr, je výborný. Místo Prosecca z Itálie jsme také objevili přímo

u moravského vinaře Frizzante – a je skvělé. Sladký moučník ke kávě je u nás zásadně domácí. Dnešní meruňkový koláč jsem pekl já, hlásí pan kavárník. Když se do večera nesní, má radost táta nebo sousedé okolo.

Prověřujeme osvědčené recepty. Třeba ořechovou bábovku, sušenky nebo švestkové koláče s perníkovým kořením.

Bude v maringotce k mání vánoční punč?

Na zimní sezonu zavřeme, skončíme už zřejmě na konci září. Problém je třeba s vodou, která je vedena k maringotce po povrchu, takže by nám v zimě zamrzala. Uvidíme, třeba jen nárazově bychom fungovat mohli. Možná některé víkendy, při nějaké městské akci, nebo Vánoce? Neplánujeme, uvidíme.

Naše kavárna na kolečkách už je ale víc než koníček, trávíme tady hodně času a taky nás to hodně baví...

CAFÉ MARINGOTKA

Otevřeno:

pátek, sobota, neděle, pondělí: 10–18 hodin

Facebook: Cafe Maringotka

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ A MILOVNÍCI KÁVY,

rádi bychom Vás pozvali na ochutnávku kávy, cupping, kterou nás proveden osoba nejpopulárnější, a to Kryštof Bartoň z Budějovické pražírny KMEN. Bude připraveno 10 vzorků káv z českých pražírén COFFEE SOURCE, KMEN a QB. Budete mít možnost porovnat rozdíly mezi jednotlivými metodami zpracování zelené kávy, suchá a promytá metoda a jaký má vliv na kávová zrna konečné pražení.

Kdy: 16. září od 17:00, přibližně do 19:30, podle četnosti dotazů.

Registrace: cafemaringotka@email.cz

Cena cuppingu: 300 Kč/osoba

Kapacita je omezena na 15 míst. Je nutná rezervace předem.

Platba: Po registraci Vám zašleme email s platebními podmínkami.

Coffee Source Kmen Coffee Roasters qb coffee roasters Město Hluboká nad Vltavou

První vlna kávy v americké kultuře spadá na začátek dvacátého století. Řetězce jako Folgers tehdy přinesly kávu do každé domácnosti.

Druhá vlna znamenala šíření kávy od šedesátých let a jejími hnacími motory byly řetězce jako Peet's Coffee & Tea a Starbucks. Vděčíme jí za bezkofeinové latté, espresso a kávu s označením původu. Teď jsme ve třetí vlně a zajímá nás farma a ne země, ze které káva pochází, pražení se snaží podtrhnout chuť kávy, místo aby jí překrylo díky dlouhému pražení do černa.

Třetí vlna kávy označuje současný hnutí snažící se produkovat kvalitní kávy. Přistupuje k přípravě kávy jako k umění, podobně jako u vína. Káva už není jen komodita. Označení zahrnuje všechny fáze od pěstování, přes sklizeň, skladování, pražení i přípravu. Vznikají přímé vztahy farmářů s pražírny a kavárny.

Třetí vlna se snaží o největší chuťový požitek z kávy, aby bylo možné vychutnat jemné rozdíly chutí různých odrůd a regionů stejně jako je to u dalších kulinářských produktů vína, čaje nebo čokolády. Mezi hlavní znaky třetí vlny patří nákup přímo z farem (direct trade), výběrová káva,

světlejší pražení. Káva se kromě espressa připravuje pomocí dalších metod jako Vacuum pot, Chemex nebo drip.

Pojem třetí vlna vznikl v roce 2002 jako fenomén v USA. Zde začala třetí vlna v devadesátých letech. Podobná hnutí fungují v Kanadě, Austrálii, na Novém Zélandu, ve Skandinávii a v Evropě. V širším pojetí zahrnuje třetí vlna výběrovou kávu.

Tento přístup ke kávě není žádnou novinkou. Ve skutečnosti jde o opětovné znovuzrození úcty ke kávě od dnů, kdy se plechovky mleté kávy a instantní káva dostaly do maloobchodních regálů, čímž se káva stala spíše kofeinovým „nakopávačem“ než nápojem určeným k vychutnávání.

Jednotlivé vlny kategorizují historii konzumace a výroby kávy podle významných historických změn a mohou se překrývat. Přes to, že pití kávy má dlouhou tradici. Vždyť první kavárny vznikly minimálně už v 15. století. Samotný nález kávovníku je odhadován kolem roku 850 n.l.

Kávové vlny jsou etapami jakési „renesance“ v konzumaci kávy. Zahrnují komplexní změny v přístupu ke kávě jako surovině a rozvoji v celém kávovém odvětví, tedy jak se říká: „od rostliny po šálek“.

VALÉRIE S HLAVOU V OBLACÍCH

Povídání s Valerií je osvěžující, protože je pokaždé pozitivní a optimistické. Valerie je člověk empatický a vlastně po celou dobu, co ji znám, někomu nebo něčemu pomáhá. A ještě se přitom usmívá.

Valerie Chromá šéfuje Centru volného času Poškolák, sídlícímu v Základní škole na Hluboké. Takže právě teď v září se otevírá nejen školní rok, ale i rok dětských volnočasových aktivit a kroužků. Ani to není vše, čemu se věnuje. Spolu se svým týmem organizuje jednorázové projekty zaměřené na děti a jejich dospělý doprovod. Letní slavnost, Strašidelný zámek, Lampiónový průvod se stezkou odvahy. Pro město Slavnosti vína, Rybářské slavnosti a také každoroční dobročinný velikonoční projekt s finanční sbírkou pro někoho, kdo to zrovna nutně potřebuje.

Cvč Poškolák je centrum, které baví si nejen hrát s dětmi, ale také rozvíjet jejich schopnosti a dovednosti. Stará se o fyzický rozvoj dětí, ale především o rozvoj duševní, a to způsobem dětem nejbližším – hrou. Všichni lektori jsou buď pedagogičtí pracovníci, nebo mají úspěšně absolvovaný kurz pedagogického minima. A hlavně jsou profesionály v oboru, který dětem rádi přiblíží.

Prioritou je dětem dát možnost kreativně vyplnit volný čas. Poškolák nabízí velké množství zájmových kroužků pro jakoukoli věkovou skupinu. Děti z mateřských školek, základních škol, dospívající i dospělí. Zázemí v Základní škole Hluboká nad Vltavou má k dispozici místnost na taneční kroužky, keramickou dílnu, místnost pro výtvarné obory a pro obory vzdělávací, dále je díky vedení školy umožněno používat tělocvičnu, malý sál. Poškolák z. s. je nevýdělečnou organizací, která

získává prostředky pro svou činnost z členských příspěvků, sponzorských darů a dotací.

Valerie, mluvíme spolu dva týdny před koncem prázdnin. Poškolák má za sebou maraton letních příměstských táborů, a jen ses nadechla, začínáte připravovat kroužky pro školní rok. Čím ještě finišuje konec prázdnin?

Jedeme adaptáčky, to znamená příměstský tábor s programem na adaptaci budoucích prvňáčků. Připravujeme ho každoročně, ale letos jsme dětem poprvé udělali červená trička a tím je trochu zviditelnili. Na zádech nesou nápis Prvňáček 2022. Týden si s předškoláčky ve škole hrajeme a postupně ji procházíme. Ukazujeme jim vše neznámé. Bavíme se třeba, co je to velká a malá přestávka, kdo je ředitel školy a jaké má pravomoci, kdo je paní zástupkyně a co je to sborovna, to pojmenování nikdo z nich nezná. Vedeme děti ke třídám, seznámíme je s panem školníkem, s vedoucí školní kuchyní, ukážeme, kde se vaří a kde budou baštit obědy. Prohlédneme si družinu, zacvičíme v tělocvičně. Všechno hravou formou, veselé hry na různých místech školy, zážitky a plno překvapení. Prvňáčkům je pak 1. září milé, že přichází do známého prostředí. Nemají obavy, osvědčuje se to.

Odehrála se o prázdninách nějaká novinka?

Spíš jen kosmetická úprava. Dělávali jsme příměstský tábor pro děti od 3 – 15 let. Už loni jsme pozměnili věkové složení ve skupině. Vytvořili jsme prázdninovou školku pro malé děti a s většími dětmi prožili klasický příměstský tábor. V programu není extrémně velký rozdíl,

ale protože poptávka dětí na tábor trvale roste, 50, 60, 70 přihlášek, to už by bylo opravdu moc. Vyplatilo se děti rozdělit na menší a větší. Pro malé nenáročný program, který zvládají v pohodě a těm větším jsme přidali víc dobrodružství a akce. Protože mnohdy se účastní sourozenci, nepřipravili jsme děti o společné kontakty úplně. Potkávají se na hřišti, výletech, spoustu her hrají dohromady, interakce dětí různého věku je prospěšná. Malé děti pak mají polední klid, ne že by spinkaly, ale jsou v malé herně, kde si mohou odpočinout a klidněji si pohrát. Kdežto starší děti jedou ve svém aktivnějším módu během celého dne.

Příměstské tábory běží od ½ července do ½ srpna, tedy 4-5 týdnů, podle toho, jak to vychází v kalendáři. Letos se jich účastnilo 300 dětí, což je vysoké číslo. Naše rekordy stoupají a jsme rádi, že nám rodiče své děti s důvěrou svěřují.

Spíš jsou rodiče vděční, řekla bych, že mají pro děti zajištěné aktivní prázdniny, a to v prostředí pro letní rekreaci jako stvořeném.

Samozřejmě Hluboká a okolí je skvělé prázdninové místo. Ale pořádáme také báječný letní stanový tábor na Třeboňsku. Jako dítě jsem nikdy klasický tábor nezažila, což je paradoxně možná dobře, protože jsme si tábor s vedoucími stvořili sami podle našich představ. Takže není okopírovaný, ničím poznamenaný, je to náš splněný sen o táboření na nejúžasnějším místě na světě. Dračice u Suchdola nad Lužnicí, stany s podsadou, úplně sami v nádherné přírodě. Bez elektriky, pitná voda z cisterny, na břehu říčky. Poblíž jsou pískovny, lesy, borůvky. A jsme v ráji. Daleko od lidí, skoro 50 dětí a pár dospěláků dohromady, takže vzniká krásné semknutí. Jsme tam jedna velká rodina. Každý to místo obdivuje, rodiče, kteří přivážejí děti, jsou nadšení. Nádherná energie Třeboňska. Strávíme tam pokaždé úžasných 14 dní, na které se nezapomíná.

Letní nabídku dětských aktivit nabízíte na třech frontách najednou. Kromě zmíněného tábora příměstské tábory na Hluboké a ještě za třetí příměstský tábor Temelín pro děti zaměstnanců Temelína. Předpokládám, že je to náročné, hlavně co se týče personálního obsazení.

Já mám to štěstí, že mám kolem sebe úžasné vysokoškoláky a hlavně dvě moje věrné kolegyně Žanetu a Kačku, moje dokonalé styčné důstojníky. Takže já jsem třeba na táboře, Žanet na Temelíně a Kačka na Hluboké.

A ze 30 lektorů, kteří vedou přes školní rok kroužky, máme zase svých deset věrných, kteří s námi tráví i léto. Pravda je, že pokud vedeš tábory delší čas, utvoří se provázaná parta instruktorů, kteří jsou spolu rádi a těší se na letní tábory možná víc než děti. Vedoucích přibývá

i díky tomu, že nám odrůstají děti, které našimi tábory prošly a chtějí s námi setrvat i nadále.

Většinou bez velkých nároků na odměnu, možná spíš ve finančním mínusu, ovšem v plusu se zážitky, v dobré společnosti a na útěku z šedi všedních dnů?

O tom to je. Děti, které zažijí prázdniny v prima partě, se nemůžou pustit, a projdou vývojovým stadiem dítě – instruktor – vedoucí. Díky tomu si uvědomíš, jak ten čas chváta, ale i tak je to nádherný. Děti, posléze mladí a pak dospělí, mají šanci si tábory užít z „obou stran“. Jako účastníci i jako aktivní vedoucí. Tohle zažíváme i u vedoucích kroužků. Začali na keramice, baletu nebo volejbalu, odrostli a vrací se. Chtějí pomáhat, líbilo se jim, jak to dělali lektori před nimi. Řeknou, já jsem hrál 15 let florbal, pak i závodně, mám tu zkušenost, pořád mně to baví, chci pomáhat. A já mám radost.

Víš, o koho jde, nemusíš lustrovat...

Přesně tak. A ještě víc jsem spokojená, že je dotyčný Hlubochač. Zprvč nemusí dojíždět, takže finančně i časově je to míň náročné, a za druhé ho líp znám. Mám před očima, jak nám tady prošel jako dítě, a tak říkajíc „vím, do čeho jdu.“ Navíc se tím upevňuje jádro místních lidí, kteří se vzájemně znají, a jejich kompatibilita je už vlastně předem daná.

Práce s dětmi je náročná a zodpovědná. Dá se v ní udělat hodně dobrého, ovlivnit své svěření mnohdy na celý život. A to nemluvím o tom, jak obdivuji, že sám doma sotva uhlídáš jedno až tři děti, ale učitelky, instruktoři, táboroví vedoucí jich mají na krku desítky! Včetně veškeré zodpovědnosti...

Nesmíš z toho vykročit. Když pracuješ s dětmi, musíš pokračovat pořád dál, protože pokud by ses vracela po letech, tak už máš strach a už to prostě nejde. Musíš mít děti „našahané“, vnímat

je a předvídat jejich reakce, rozumět „dětskému světu“. Jinak je to špatné.

Děti, co nám přicházejí na tábory, jsou geniální! Jen jejich rodiče to netuší! Ve chvíli, kdy nám své potomky odevzdají, děti přepnou do jiného módu. Najednou jsou sebeobslužné, samostatné, rozhodují se samy a umí si poradit s každou situací. Zažíváme to denně. Přijde rodič, a dítě nastaví nožičku a řekne, že potřebuje obout. A my na to koukáme s pusou dokořán, protože víme, že je neskutečně šikovné, má přehled o všem, co kde má, umí se obléct, najíst a je velmi šikovné na praktické záležitosti sebeobsluhy. Starší děti jsou zase naprosto kompatibilní v kolektivu, dokážou se dohodnout, odhlasovat si společné rozhodnutí.

A to bych chtěla zdůraznit: nejen kroužky, nejen tábory, všude jedeme v módu, že děti samy si určují pravidla. Žádný polovojenský systém příkazů, zákazů a soutěžení. Já nemám ráda nic, co je utážené, sepaté... Chápu, že školství takové je a musí být, že v hodině jsou pravidla a učitel je ten, kdo rozhoduje. Ale my to máme jinak. Základním pravidlem je, že zasahujeme jenom tehdy, kdy je něco zdraví nebo život ohrožující. Protože děti se s běžnými záležitostmi dokážou vypořádat možná líp než my dospělí. Chceme, aby se s námi cítily svobodně, nemanipulované, šťastné... Když je budete nutit do čehokoli, nikdy nevytvoříte pohodu. A ta je přitom základem všeho.

To zní dobře. Jako dítě jsem se vždycky bála kolektivního soutěžení...

Nemám ráda jakékoli hodnocení. Ty máš jedničku, ty pětku. Ty jsi nejlepší v běhu, ty umíš šplhat. A tobě dáme medaili a ty ji nedostaneš. Nesmysl. Všichni jsme dobří, každý jinak. Ve finále si to ty děti řeknou samy: Doběhl jsi první, jsi dobřej. Ale ne, že já – autorita – to rozhodnu a někoho postavím na stupínek. A vy ostatní koukejte, on je nejlepší.

Děti a jejich psychiku ovlivňuje rodina, škola, virtuální svět, sociální sítě a spousta dalších vlivů... Určitě je cenný vztah s dobrými vedoucími a kamarády na dětských táborech a zájmových kroužcích. Dítě si dobré příklady objeví samo. Lidé zvenčí rodiny děti někdy líp „objeví a pochopí,“ protože mají nadhled a odstup.

O tom jsem chtěla mluvit na začátku. Baví nás ulevovat rodičům od nutnosti zajistit dětem program volného času. Jsme rádi, že nám věří a dítě nám svěřují. Rodičům, kteří nám nevěří úplně zcela, bych chtěla říct, že nemusí na tábor každý den volat a kontrolovat, jestli je vše v pořádku. A když si přijdou dítě vyzvednout, není dobré se ptát, co bylo špatně, jestli se mu nic nestalo, jestli bylo se vším spokojené... Tak to nefunguje. Vždycky by měla dominovat pozitivní energie. Samozřejmě dítě může štípnout včela. Může si podvrtnout kotník, bouchnout se tak, že to zabolí, může se pohádat s kamarádem a být z toho smutné. Ale to je součástí toho všeho. Lepší je ptát se na příjemné zážitky. Máme jich dost.

Rodiče se snažíme ubezpečit, a měli by vědět, že my jsme „u toho“ a stále pozorní. Vždycky zareagujeme a pomůžeme, když je potřeba. Děti jsou ale s námi samy za sebe, a to je velká výhoda – i pro ty nejmenší. Teprve když se děti samy nemůžou domluvit, tak rozhodneme. Víme, že svoboda a možnost rozhodování dětem hodně přinese, víc, než pokud čekají na povel. Moje děti mi dnes za tábory, co prožily jako malé, děkují, protože pochopily, oč vlastně šlo.

Myslím, že máš děti hodně ráda a umíš to s nimi.

A nejvíc musíš mít ráda ty děti, co ti nejméně sednou! Tohle pravidlo učím všechny naše lektory. Ve chvíli, kdy se hrouť a řeknou: Ježíš, já na to dítě začínám mít alergii, ty jo, ADHD, protivný, rozmazlený, drzý, ubližuje... Prostě povaha, která není lektorovi příjemná. Tak pozor, říkám, teď si to v hlavě přehod! Tohle dítě musíš nejvíc milovat! A ono to opravdu funguje. Ve chvíli, kdy nejvíc ze všeho miluješ, tak tomu přijdeš na kloub. Zjistíš, proč to dítě takové je, co se mu děje, proč to tak dělá, proč se tak chová, zjistíš, jaká je osobnost. A pochopíš ho. A zřejmě i dítě vycítí, že ho chápeš a většinou se trochu podřídí, začne se chovat jinak a ta situace se začne vyrovnávat. Prostě pochopí, že ho máš ráda a není už na to samo.

Počkej, na tohle máš vystudovanou nějakou dobrou psychologickou příručku? Nebo škola života?

Zapravě škola života a za druhé jsem zdravotník. Já už si za svůj život nastudovala metry psychologických skript! Měla jsem psychologii na střední, na vyšší škole i na teologické fakultě. A pak ta praxe...

Navíc máš tři dcery... Proto asi pořádáš všechny akce Poškoláka, aby sis užila i kluky.

Přesně tak, a já mám opravdu ty malé kuliferdy moc ráda. Jako své syny, pokud bych nějaké měla.

Skutečně je to krásná práce, miluju ji. Je pravda, že když jsem začínala pracovat v centru Poškolák, zase jsem si ověřila, že je lepší, když nejsem profesně spjatá se školstvím. Vždycky si vzpomenu třeba na ředitele pražské zoo, Petra Fejka. Byl v oboru totální amatér, ale přinesl tehdy do pražské zoo, zavalené problémy, jiný pohled a energii. A pomohlo to.

Když jsem nastoupila do Poškoláka, naivně a s představou, jak to v pohodě zvládnou, překvapivě jsem zjistila, jaká je to dřina. Nicméně jsem nebyla spoutaná pravidly a profesí, udělala si vlastní koncept a on funguje pořád. Přebírají ho i moje kolegyně. Založila jsem si svoji techniku, přidala trochu montessori a trochu jiných vlivů – možná tomu vyhovuje pojmenování „volná výchova“. Dětem dáváš prostor a pozornost, takže se cítí oceňované a baví je to. Největší poklona pro mne byla pochvala od Lenky Hadačové, velké ikony montessori školství. Ta tehdy vedla poškoláckou Montessori školkou. Bohužel už se sem později nevešla, děti rostly a přibývaly třídy, dnes funguje ve větších prostorách v Českých Budějovicích. Tehdy mne ubezpečila, že jedeme tu nejlepší výchovu, kterou můžeme dětem dopřát. Bereme si od více pedagogických směrů to nejlepší.

A tak funguju ve všem. Také ve fyzioterapii, které se nadále aktivně věnuji celý svůj profesní život. Nepoužívám jenom Koláře nebo Bittnera, z více metod si vyberu to nejlepší. Protože myslím, že tak by to mělo být. Neupnout se jen na jeden směr, ale najít si kombinace, které se osvědčují.

Pro tebe teď tedy skončilo táborové léto. A co dál? Odpočineš si?

Kdepak. Vracím se k přípravě kroužků pro Poškoláka a práci pro volejbalový klub, protože ten už nám přerostl rozměry kroužku. Založit regulérní sportovní klub není jednoduché, a doufám, že se nám ho podaří udržet v tak dobré formě jako je teď i do budoucna. Hrajeme krajské soutěže, máme přípravku, mladší a starší žákyňe. A to díky tomu, že máme nejlepšího trenéra, velmi úspěšného Pavla Sebeniho. Trénuje také v českobudějovické Madetě – a hlavně to s dětmi umí! Jsem moc ráda, že jsme se poznali, že do toho s námi šel s energií, které má na rozdávání.

Kroužky už dávno nejsou místem, kam odkládáme děti „na pohlídání“ ve chvílích jejich volna.

Ne, tak už to nefunguje dávno. Máme 40 zájmových kroužků, a nabídka má tak široké spektrum, že si vybere opravdu každý. A samozřejmě si každý může během školní docházky kroužky prostrídat, protože děti potřebují výběr, aby zjistily, co je opravdu oslovuje a co ne.

Velká výhoda v hlubockém Poškolákově je spojení školy a volnočasových aktivit ve společném areálu. Rodiče vyzvednou dítě až po skončení jeho odpoledních zájmových aktivit, protože předávání dětí na kroužky po obědě nebo z družiny samozřejmě zajistíme u menších dětí sami.

Myslím, že pro všechny rodiče je to velká pomoc, protože se v klidu mohou vracet

z práce, event. nakoupit a dítě vyzvednout a už s ním pokračovat rovnou domů nebo za svými zájmy. Rodič například v Českých Budějovicích vyzvedává dítě v družině teprve po návratu z práce a rozváží už unavené po celém dnu na nějakou jeho oblíbenou aktivitu. Prodírá se městem plným aut, čeká někde v kavárně, až kroužek skončí. A pak se teprve se školní taškou dostanou domů, aby eventuálně začali dělat úkoly. Přijde mi to náročné.

U nás prostě děti naváží na vyučování a odpoledne, kdy jsou rodiče ještě v práci, mají k dispozici svoji aktivitu, která je baví. Je to naše know how, jednoznačně nejlepší varianta využití dětského a rodičovského času, jaká může být. Sdružovat nabídku kroužků na jednom místě, které děti dobře znají. Jsme moc rádi a vděční, že prostory v mimoškolním pavilonu ZŠ máme k dispozici. Moje největší přání je, aby to tak zůstalo i do budoucna.

A kvalita zájmových kroužků?

Všichni si myslí, že když zaplatí víc peněz, že je péče lepší, kvalitnější. Ale vůbec to tak nemusí být, vždycky záleží na lidech. U nás to jsou jednoznačně odborníci v oboru. Máme na výběr kroužky všeho druhu od robotiky, šachů, atletiky, baletu, jazyků...

Nikdy bych si například netroufla lektorům do hodin zasahovat, profesionálové jsou oni. Prezident šachového klubu z Budějovic, profesionální basketbalistka, fyzioterapeutka, akademická malířka, baletka. Všem jsme vděční, že věnují svůj čas a ukazují dětem glanc své profese, je to opravdové a děti to přitahuje.

Nejde o to, vybrat jen děti talentované a ty ostatní vyloučit. Dítě nemusí být malířský talent, aby ho malování bavilo, vždycky se může posunout o kousek dál. Pohybové kroužky baví většinu dětí, ale občas se najde někdo, kdo prostě cvičí nerad. Nebo jazykové kroužky od příliš útlého věku, některé děti ještě nejsou zralé. I když i ve škole jsou jazyky vedeny spíš formou hry, ale pak jdou ještě k nám na angličtinu, a ty vidíš, jak slovíčka dítě úplně míjí... Občas se stane, že se dítě v kroužku trápí, řekne, maminka chtěla, abych chodil, tak chodím. Pak většinou kontaktujeme rodiče a domluvíme třeba alternativu, pojďme mu dát vybrat, třeba ho osloví něco jiného a po čase zase navážete. To, co někoho naprosto míjelo ve druhé třídě, může ve čtvrté zvládnout skokem... Myslím, že je důležité děti neodradit, nenutit. Nejhorší je, když si rodiče plní v dítěti své sny a nejsou schopni rozvinout jeho vlastní talent.

Na prvním stupni se děti ještě hledají, procházejí více kroužky, trvá to, než se ve svých zájmech najdou. Ale kolem páté třídy už většinou přesně ví, co chtějí. Jestli výtvarnou stránku, pohyb nebo rozvinout jazykový talent.

Pohyb je pro děti důležitý, i když na Hluboké je nabídka sportu široká.

Děti se v Poškolákově mohou věnovat různým

sportům, bez toho, že by byli drilováni k výkonům za každou cenu. Je to pohyb, je to zábava. Ale samozřejmě, pokud si naši trenéři všimnou talentu, hned to oznamujeme rodičům. Už nám jich hodně děkovalo za upozornění, protože sami si nevšimli. My máme nejen profíky v oboru, ale také porovnání se spoustou ostatních dětí a se zkušenostmi za léta praxe. Takže pak dítě může přejít do oddílu atletiky v Budějovicích a začít vyhrávat závody, jak už se párkrát stalo. Pokud je to dítě z první třídy, můžeme říct, počkejte rok, dva, příprava je všude stejná – tady u nás je doma, kde je víc individuální péče, bez stresu, a naučí se stejně – a teprve později ho vyšlete dál.

Máte nějaký neobvyklý kroužek?

Třeba ten včelařský. Lektor Milan Fišer, který sám má tři děti, dokázal vzbudit pro včelařství velký zájem. Propojuje empatii k dětem i k přírodě. Za ten kroužek jsme vděční. Letos jsem se konečně poprvé dostala ke stáčení medu. Krásná emoce, úl, matka královna, děti nadšené z podařené práce svojí i pracovitých včeliček, olizují plástve plné medu. Moc krásná chvíle to byla.

Nikdy jsem nechtěla otvírat zoo kroužek, protože co pak s chudáky morčaty, rybičkami a andulkami o víkendech, o prázdninách. Psa ve škole? Klidně. Ale mám problém se zvířaty v kleci nebo teráriu. Včely musí Milan ošetřovat celých 12 měsíců. Takže o prázdninách funguje dobrovolný včelařský kroužek, to znamená, když má nějakou práci, která by děti mohla zajímat, pošle sms a kdo může a chce, přijde i o prázdninách. Třeba hledat a značit včelí matku nebo stříkat včelstvo proti chorobám. V zimě se vyrábějí rámečky na plástve do úlu, celý rok mají co dělat.

Jaké kroužky jsou nejoblíbenější?

To je právě to zajímavé. Já bych snad mohla vypracovat sociální sondu, jak rodiče a děti mění kroužkové trendy. Protože každý rok s napětím čekáme, které budou v kurzu... Mám dvanáctileté zkušenosti, kdy Poškořáka vedu – ze začátku to byly všelijaké holčičí tanečky – krásné šatičky, být co nejkrásnější a sestavu zatančit naprosto bez chybičky. Poslední dobou se to mění a hodně kroužků je vedených spíš alternativně. Rodiče mají trochu jiný přístup. Něco se překlápí do přírody, její ochrany, tolerance jednoho k druhému. Což neznamená, že zase za dva tři roky nenastane změna. Jeden rok vedou spíš jazykové kroužky, pak zase sportovní, výtvarné... sledujeme trendy s napětím. A bývá to celorepublikové, plošné. Společnost se nastavuje na oblíbenost kroužků vyloženě ve vlnách.

Pokud vaše kroužky učí individualitě a práci, tak to je moc dobře a je asi krásné u toho děti pozorovat. To je až dojemné...

Já pláču dojetím nejen při stáčení medu. Samozřejmě při vánoční besídce. Na keramickém kroužku, když děti vidí své čerstvě vypálené výrobky a jsou naprosto šťastné z toho, co dokázaly. Šišatej svíciček, rozplácá mistička, dětské výrobky mají tak silnou auru a krásu, že mě to pokaždé dostane. U nás to není tak, že základ vytvoří lektorka, aby se to rodičům líbilo, a dítě jen přilípne kytičku, jakože na ozdobu. Tak to nefunguje. Autor originálu je dítě, nikdo jiný.

Valerie, ty jsi opravdu vnímavý člověk a oplýváš originálními nápady.

Když tě něco baví, inspirace přichází sama. Po delší době se nám vrátí basketbal, balet s Dominikou a otevřeme myslivecký kroužek. Párkrát už jsem chtěla otevřít kroužek „Filosofie pro děti“, ale rodiče se toho pojmenování asi bojí,

nepřihlásilo se dost dětí. Ale to, že by se tam děti naučily formulovat myšlenky, obhájit svůj názor, diskutovat, komunikovat o oblíbené knize... to asi rodiče nedohlídli. Mně to přijde geniální a pod vedením profesionála určitě přínosné.

Některé kroužky máme i pro dospělé a právě myslím na něco, co ve mně dlouho užívalo: líbil by se mi kroužek „prarodič s vnučetem.“ Kdyby babička nebo dědeček přišli s vnučkem a měli by spolu buď sportovní hodinu, nebo dělali něco kreativního, a okolo by byly další děti se svou babičkou nebo dědou... Já vím, že spousta lidí spolu s vnučaty tráví volné chvíle, ale tohle by mělo společné téma.

Nemůžu se zbavit dojmu, že máš děti, seniory a zřejmě i ostatní lidi upřímně ráda. Neotráví tě, co nám ostatním leze na nervy. Jsi pozitivní, nevidíš nepříjemnosti, které se v podobné profesi jakou děláš ty, nepochybně občas nakupí.

Pracuji s dětmi, a to opravdu ráda, ale paradoxně moje láska jsou seniory. Jsem fyzioterapeut, je to moje původní profese a dělám ji v omezeném režimu, ale pořád. Vztah k seniorům u mě vznikl už v době, kdy jsem nastoupila v nemocnici na LDN, určitě hodně jsem také pochytila od mamky, zdravotní sestry. Je můj celoživotní vzor, protože takhle plnohodnotně jak ona prožívá život, to je podle mého nejvíc, co můžeme pro sebe a okolí udělat.

Já bych věděla, jak na to, udělat příjemný kroužek pro seniory. Když jsem pracovala v místním Domově důchodců, zaváděla jsem tam fyzioterapii, se všemi odnožemi ergoterapie a dalších aktivit. Vyráběli jsme věci, zpívali, cvičili, vyprávěli si, třeba jakou kdo měl svatbu – a to byly svatby za I. a II. světové války.

Klub seniorů na Hluboké už místní mají, ale kroužek by byl pod vedením profesionála a jistě by přinesl další témata. Všechno má svůj čas, uvidíme.

Zřejmě to přirovnání „Valerie s hlavou v oblacích“ k tobě opravdu patří.

Jsem naivní optimista, opravdu hodně naivní. Častokrát vzlétnu a spadnu na nos z velké výšky. A pak jsem opravdu hodně nešťastná. Občas zjistím, že existuje nějaká oblast, nějaká hierarchie, kam vůbec nepatřím. Nebo že jsem ženská a nejsem chlap, abych se dostala někam, kde jako ženská prostě být nemůžu. Zjistím, že hlavou zeď neprorazím. Přinesu sebelepší nápad, sebelíp promyšlený projekt, ale prostě ho nedosáhnou. Mrzí mě, že to ostatní nevidí podobně. Přitom mám pocit, že je to projekt, který by prospěl ne mně, ale fakt všem Hlubochačkům, dětem, lidem, co si ho zaslouží. Neumím ho obhájit, nedokážu vlézt oknem tam, odkud mě vyhodili dveřmi.

Tak dobře, třeba v příštím životě... Přesto jsi už na svět přivedla hodně dobrých nápadů. Třeba Velikonoční stezku za obřími kraslicemi

spojenou s dobročinným projektem. A s hlavou v oblacích jsi doopravdy před dvěma týdny byla. Byl to moc krásný zážitek. Ano, oddávala jsem pár, který si objednal svatbu na Hluboké. Nevěsta řekla, že si tak splnila dva sny zároveň, svatbu a let balónem. Byli nadšení, natěšení. Počítala jsem, kolik nás bude v balónu: nevěsta, ženich, svědkové, já s paní matrikářkou, obsluha balonu a ještě fotograf a kameraman. Koš měl tři chlívky, do kterých nás rozdělil pilot balonu. Poprvé jsem letěla nad naším zámekem, dosáhli jsme prý výšky 479 metrů nad mořem. Byl to nádherný, opojný pocit a jak jsem se předtím toho zážitku trochu bála, tam nahoře jsem vůbec nevnímala pocit nebezpečí. Jen jsem se dívala a kochala. I to přistání bylo pozvolné a bezpečné.

Novomanželé byli krásně nad věcí, což bych při svatbě ocenila. Někdy je působení veškerého přibuzenstva dost psychicky vyčerpávající a takhle se mu nevěsta i ženich decentně vzdálili...

Viděli jsme nádherný západ slunce. A svědkyně, která s námi letěla, byla těhotná! Takže se nás vznášelo celkem deset. Ano, byla to opravdu chvíle pro nevěstu a ženicha mezi nebem a zemí. Oba měli dokonce připraven svůj slib, slova, která si vyslovili hodně zblízka z očí do očí a v objetí v tom svém malém balónovém chlívku.

Musím říct, že oddávání mě strašně baví, je to věc, která mi dává smysl. Vlastně jsem se svatbami na Hluboké spjatá už od dětství, někdy od 13 let jsem recitovala na svatebních obřadech. A dnes mi ty básničky na svatbách chybí. Protože civilní akt je záležitost pouhých 20 minut, a to mi přijde poměrně krátké. Kostel je víc duchovní prodloužená chvíle.

Takže pamatuji, že svatebčané zaujali svá místa v tehdejší hlubocké svatební síni a v té chvíli přišla nějaká dívčina – my se tam tak generačně potkávaly s kamarádkami – a přednesla báseň. Svatební verše, nic budovatelského, svázaného s dobou. Myslím, že to tu svatbu povýšilo, protože to byla krásná slova, přednesená dívkami nevěstám a ženichům. Mělo to symboliku a bylo to krásné. To mi chybí. Já přestala chodit, až když se začaly vdávat mé kamarádky.

Dneska se snažím aspoň navádět svatebčany, které znám, aby si napsali svou svatební řeč. Je to víc osobní, než když vede svou řeč jen oddávající. Protože ne všichni jsou odvážní vyslovit se – teď jsme tady já a ty, a jsme tu my, konkrétní dva snoubenci. Jejich příběh, seznámení, nebo nějaký silný zážitek, kdy si řekli ano, my budeme spolu dva. Protože, když snoubence neznáš, univerzální řeč může být elegantní, ale není osobní.

Výhoda dnešních svateb je, že už se nekonají všechny v obřadní síni. Svoboda, originalita, věřím, že to může být pro oddávajícího příjemný zážitek.

Stejně prožívám vítání občánků. To je zas jiná kapitola. Tam je to zcela v režii miminek.

Maminky jsou nervózní, hezky oblékly sebe i děti a teď si přejí, aby nebyly poblíkané, aby dětátko nebrečelo. Do toho tam vstupuje školka s básničkami a asi nejen mě to rozněží a dojde. Když školka zpívá a přednáší, miminka mlčí – jak se ty děti přitahují a vzájemně vnímají. Odejde školka, já začnu mluvit a děti začnou brečet. Kdybych v tu chvíli deklamovala „10 rohlíků a dvacet deka salámu,“ tak je to jedno, protože mou řeč nikdo nevnímá. Upadne dudlík, začne se společně brečet, neuvěřitelný chaos. A to je taky moc krásný.

A to je kontrast dospělých a dětí a jejich představ o průběhu plánované akce. Přitom ten dětský svět je naprosto spontánní...

Ano! My to chceme mít uhlazené a bez chybičky, kdežto děti potřebují přirozený chaos, aby byly šťastné. Pak budou své, originální, budou si třeba broukat nebo tancovat a bude to jejich – a měla by to být i naše – hezká chvíle.

Tak to je krásné, Valerie, končíme s hlavou v oblacích, svatbou a dětskou radostí. A tak to má být. Ať se daří tobě a všemu co podnikáš pro blaho druhých. Ať nepadáš z výšin na nos častěji než je nutné.

ZAČÍNÁME 3. ŘÍJNA 2022!

- DOCHÁZKA BEZ PRÍME ASISTENCE RODIČŮ
- NAVAŽNOST NA VYUČOVÁNÍ ČI DRUŽINU
- NAŠE PROSTORY V MIMOŠKOLNÍM PAVILONU ZS HLUBOKÁ
- PROVERENÍ A KVALIFIKOVANÍ LEKTORŮ A TRENERŮ
- CENOVÁ DOSTUPNOST
- ZÁJMOVÉ KROUŽKY PRO VŠECHNY GENERACE
- SPOLUPRÁCE SE ZS A MŠ HLUBOKÁ
- PRÁTELSKÝ A RODINNÝ PŘÍSTUP

ZÁJMOVÉ KROUŽKY 2022 / 2023

CVČ POŠKOLÁK HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

SPORTOVNÍ

- Sportáček
- Atletika
- Zdravá záda
- Parkour
- Bowling
- Tenis
- Volejbalový klub
- Florbal
- Gymnastika
- Krav Maga Junior
- Ping pong
- Balet
- Basketbal
- Jóga pro děti

UMĚLECKÉ

- Kreativ klub / Keramika
- Výtvarný ateliér
- Dramačák
- Dance club se Žandou

PRO ZVÍDAVÉ

- Včelařský
- Angličtina
- Deskohrátky
- Filosofie pro děti
- Mladý myslivec a ochranář přírody
- Programování a robotika
- Malý kuchtík

PRO DOSPĚLÁKY

- Zdravá záda
- Bosu
- Kondiční trénink

NÁŠ TÝM:

- Valerie Chromá
- Zanet Dudková
- Kateřina Staňková
- Rudolf Černík
- Pavol Sebení
- Jan Vacek
- Dorota Chromá
- Amélie Křenková
- Aleš Burka
- Marek Martinu
- Milan Fišer
- Karel Rezníček
- Šárka Rubicková
- Dominika Soudková
- Lucie Kosátková
- Filip Dvořák
- Michal Pírgl
- Jan Polan
- Martin Duspiva
- Jiří Bendík
- Eliska Bártová
- Valentýna Polívková

INFORMACE O PŘESNÝCH ČASECH ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ
VČETNĚ PŘIHLÁŠKY NALEZNETE OD 1. ZÁŘÍ 2022 NA

www.cvc-poskolak.cz

NAŠE ZÁMOSTÍ

Ve dnech 24. a 25. srpna se v zasedací místnosti městského úřadu sešlo několik desítek občanů Hluboké, kteří se chtěli vyjádřit k plánované výstavbě v Zámostí. První schůzka byla reakcí na projevený odpor obyvatel s plánovanou výstavbou v areálu firmy Noby. Iničiátoři petice, spolek Hluboká–Zámostí z.s., jsou přesvědčeni, že mezi rodinné domy vícepatrové bytovky nepatří, tento názor v petici podpořily již stovky spoluobčanů.

V lokalitě bývalého Noby se konkrétně uvažuje o výstavbě 5 bytových domů s celkem 56 byty, což představuje 170 nových obyvatel. Tento záměr je dle přítomných účastníků schůzek necitlivý k urbanismu místa, ke struktuře a uspořádání v širším okolí, k historii a koloritu Zámostí. Výstavba nových bytových domů je předimenzovaná zvláště v okamžiku, kdy zde není dostatek míst ve školce, chybí prostory pro veřejnou vybavenost, chodníky a přechody pro bezpečný pohyb chodců i parkovací místa. Provoz na Pražské ulici a zejména na křižovatce u mostu je již dnes neúnosný.

To vše úzce souvisí také s další plánovanou výstavbou v lokalitě Pod pilou, která byla tématem druhé schůzky, veřejného projednání změny územního

plánu. Dle nového návrhu územního a regulačního plánu zde mají vyrůst až tři obytné domy o 4 podlažích. Záměrem města je využití pro tzv. seniorské bydlení, což je ale pojem bez zákonně závazné definice. Dle dostupných informací jde pravděpodobněji o investiční bydlení pro osoby starší 50 let, nejedná se o žádný sociální projekt. Mimo tyto lokality je již vyprojektována výstavba dalších 22 rodinných domů na louce nad Jiráskovou ulicí, další v lokalitě Lučního potoka.

Výše uvedené stavební záměry jsou v kontrastu s faktem, že město v souladu s plánovaným růstem populace Zámostí neplánuje příslušný rozvoj veřejné vybavenosti. Přitom existují možnosti, jak pozemek firmy Noby městem vykoupit či směnit a připravit jej na budoucí občanskou vybavenost, jakou je mateřská školka, první stupeň základní školy, kulturní prostory, bankomat, lékárna, prostory pro lékařské ordinace, nebo jakákoli další veřejná služba.

Za spolek Hluboká–Zámostí z.s.

Ing. Václav Bouřil, Ing. Monika Březinová Ph.D., Ing. arch. Martin Veber

TISÍCILETÁ VODA. V SRPNU PŘED 20 LETY JSME ZAŽILI NEJNIČIVĚJŠÍ POVODNĚ V ČESKU...

Jestli už vám bylo dvacet let, zažili jste povodeň v roce 2002. Vzpomínky jsou skutečně silné, asi nejsem sama, kdo dodnes neklidně usíná při šumotu kapek vydatného deště...

Tehdy se lidé v Česku třináct dní potýkali s povodněmi. Začaly první vlnou, kdy 7. srpna déšť rozvodnil jihočeské řeky. Vodohospodáři odpouštěli přehrady naplněné vodou kvůli rekreačním účelům, přesto se již den poté pod vodou ocitla část Českých Budějovic.

V té době nebyly informace tak snadno dostupné. Dnes už jsme všichni online. Už jenom předávání dat o tom, jaký je vodní stav na jihu Čech nebylo jednoduché. Hydrologické modely, de facto počítačové programy, umožňovaly situaci odhadnout na základě naměřených i předpovídaných srážek. Pracovalo se s nimi ale teprve krátce, začaly se vyvíjet až po povodni v roce 1997. Když hydrologové z jižních Čech avizovali svoji předpověď přítoku vody do Orlíka, kterou zjistili z těchto modelů, vyšlo jim neuvěřitelné číslo. I odborníci měli problém situaci akceptovat a zhodnotit, jestli je odhad správný nebo mimo realitu. Skutečnost ukázala, že byl skutečně blízko reálné situaci. Hned na začátku byla tedy vydána výstraha, že hrozí více než stoleté povodně.

Co tenkrát zavinilo povodně?

Kdo by to byl řekl? Hodně napršelo!

Na vině byla extrémní srážková situace. A navíc se povodeň odehrála ve dvou vlnách. Protože rychle za sebou přišly dvě tlakové níže, které většinou povodně přinášejí. Ta první uhodila 6. až 8. srpna. Pršelo hlavně v jižních Čechách. Silná povodeň na Malši byla více než stoletá. Hrozba trvala dva až tři dny, pak se situace uklidnila. Jenže přišly další deště na jihu Čech. Hned 12. srpna bylo jasné, že další vlna povodní bude ještě větší než ta první. V tu dobu už pršelo intenzivně v celých Čechách. Z nebe padaly miliardy kubíků metrů krychlových vody... Problém byl, že první vlna nasýtla vodou téměř celé povodí Vltavy. Voda zaplavovala města od jihu směrem k Praze...

Druhou nepříznivou skutečností bylo, že první vlna naplnila nádrže celé vltavské kaskády. To sice ochránilo Prahu před první vlnou, ale pak přišla druhá, a horší srážková situace. Pršelo do už extrémně nasycených povodí. Krajina nedokázala žádné srážky zadržet a voda odtékala do vodních toků. Druhá vlna tak byla daleko silnější na dolní části povodí, na Vltavě a Berounce.

Povodeň roku 2002 na Vltavě v Praze pravděpodobně patří mezi největší historické povodně, které na našem území proběhly. Mezi další dvě patří povodeň z roku 1118 – psal o ní kronikář Kosmas. Druhá byla v roce 1432.

Voda tehdy dosáhla až do poloviny Staroměstského náměstí. V roce 2002 se zastavila „jen“ v Pařížské ulici.

Dá se tak velká povodeň nějak zastavit?

Nedá. Tolik vody musí někam odtéct. Situace, která nastala, se pravděpodobně vyskytne jednou za několik století. Miliardy kubíků metrů krychlových vody – to je tak neuvěřitelné množství, jaké se nedá žádným způsobem ovlivnit. Možné je trochu zabránit škodám. Určitě má smysl a je dobré myslet na možnost povodní preventivně.

V současnosti nás straší spíše sucho. Je možné, že se povodně, jaké jsme zažili, zase někdy zopakují?

Možné to je. Hydrobiologové se domnívají, že není sebemenší důvod se domnívat, že se nám povodně jako v roce 2002 navždy vyhnou. Historie dokazuje, že už tu několikrát byly. Samozřejmě to není něco, co by se opakovalo každý rok.

V budoucnu se pravděpodobně projeví více sucha. To ale neznamená, že nebude pršet. A že se jednou zase nezkombinují nepříznivé podmínky. Dokonce si můžeme představit, že se budou ty extrémní střídát. V našich podmínkách se ze sucha k povodním

a naopak dokážeme dostat až překvapivě rychle.

Povodňové vlny se v srpnu 2002 prohnaly Jihočeským krajem, poničily přes 300 měst a obcí, záchranáři evakuovali 17 tisíc obyvatel. V celé republice si vyžádaly celkem sedmnáct mrtvých lidí, přímo ve vodě našlo smrt deset z nich. Například při odstřelu neovladatelné lodi v Děčíně zemřel 15. srpna muž, který z břehu sledoval zásah policejních pyrotechniků. Ti se na plující plavidla spouštěli, aby je potopili dříve, než strhnou pilíře mostů. Přihlížejícího muže zasáhla do srdce letící střepina. Poslední muž zemřel 31. srpna při odčerpávání vody ze sklepa. Materiální škody dosáhly 73,3 miliardy korun. Zhruba sedm miliard stálo opravit pražské metro. Povodeň přímo či nepřímo zasáhla šestnáct procent obyvatel země, bezmála čtvrt milionu lidí muselo být evakuováno. Postižených obcí bylo celkem 753. Nejničivější přírodní katastrofy roku 2021 způsobily škody za biliony korun. Voda poškodila 260 mostů, přes třicet úseků silnic první třídy a více než 150 komunikací nižších tříd. Nejtragičtější skončily jihočeské Metly a středočeské Zálezlice, které voda téměř vymazala z mapy.

JAK SE ŽIJE V CHLUMCI?

Řekl bych, že dobře. Klidná vesnice s velmi dobrou dopravní dostupností. Snažíme se během roku pořádat různé akce, na kterých se všichni občané mohou setkat. Ne všichni občané se vždy účastní, ale to je asi ve všech obcích stejné.

K čemu slouží nově opravená kaple a při jakých příležitostech se v ní místní scházejí?

Před opravou byla kaple prakticky nevyužívaná. V kapli je umístěná pamětní deska padlým občanům Chlumce v první světové válce a probíhaly v ní vždy jen vzpomínkové akce a uctění památky padlých při různých příležitostech, hlavně při výročích založení SDH Chlumec.

Nyní po opravě jsme se rozhodli při příležitosti 100 let od postavení kaple a při akci „Tradiční hasičský ples a setkání rodáků“ uspořádat mši. Kontaktovali jsme pana faráře Tomase van Zavrela a mši jsme společně uskutečnili. Na mši byla hojná účast a pan farář navrhl, že bychom mohli udělat mši znovu první říjnovou neděli „ke sv. Václavu“. Mše by měla v tomto termínu být namísto nedělní mše v Purkarcu. Jsme rádi, že kaple bude využita a věříme, že během roku budeme kapli využívat i jinak.

Při mši jsme zjistili, že kaple má skvělou akustiku a tím směrem se ubírají naše další úvahy o využití kaple i k jiným akcím, než mším, ale to je zatím zcela ve fázi úvah a více nebudu prozrazovat. Za nějaký čas uvidíme...

Kdo se podílel na opravě kaple a kolik stála?

Celá oprava kaple byla v režii obecního úřadu Olešník, pod který Chlumec spadá. O opravě se mluvilo již delší dobu v řádu mnoha let. Asi před dvěma lety se podařilo vyčlenit peníze na opravu a po uskutečnění všech nutných kroků byla oprava provedena. Ohledně ceny nemám nyní přesné informace. Řekl bych, že se vše povedlo, a kaple je stavebně nádherně opravena. Rád bych touto cestou poděkoval panu starostovi a všem zastupitelům obecního úřadu Olešník za podporu a celou opravu kaple.

Na následných pracích na mobiliáři se podíleli hlavně členové SDH Chlumec, ale velkou měrou i ostatní občané Chlumce. Strávili jsme na této práci celkem dost času a v rámci možností je kaple, co se týká vnitřního vybavení, již také v pořádku. Postupně budeme některé kusy ještě

dál opravovat a upravovat, ale všechno má svůj čas.

Sv. Václave oroduj za nás... Kaple je zasvěcena sv. Václavovi, jeho podobizna zdobí oltář. A kdo maloval obrazy Křížové cesty?

Obraz je malovaný na plátně. Obrazy Křížové cesty byly již při postavení kaple pouze papírové plakáty. Před opravou kaple bylo zjištěno, že jsou v havarijním stavu a po opravě již nebudou použitelné. Rozhodli jsme se tedy, že původní plakáty nahradíme novými. Nejsou tedy malované malířem.

Co dalšího chystáte ve vaší obci v blízké budoucnosti?

Na konci prázdnin se „rozloučíme s létem.“ Posedíme na návsi, něco dobrého ogrilujeme, nebo opečeme na ohni. Bývá to příjemné odpoledne. Během podzimu většinou ještě jednou posedíme na návsi a v sobotu před první adventní nedělí společně rozsvítíme vánoční strom na návsi. Na Silvestra společně vyrazíme na „Stopu,“ což je přiměřeně dlouhá procházka, kterou opět zakončíme na návsi, kde opečeme buřtu a dáme si dobrý svařák. (Děti samozřejmě čaj). Je to poslední společné setkání před koncem roku.

Zjara vždy stavíme májku a na konci května pořádáme dětský den. V polovině prázdnin je již opět naplánován „Tradiční hasičský ples netradičně v létě a setkání rodáků.“ Během roku samozřejmě probíhají i jiné akce, ale jejich plánování je někdy neplánované a operativní.

Za odpovědi děkujeme panu Janu Machovi, foto poskytl Tomas van Zavrel

KAM NA VÝLET? V CHLUMCI U OLEŠNÍKU MAJÍ NOVĚ OPRAVENOU KAPLI

Chlumec je obec ležící zhruba 7 km severozápadně od Hluboké nad Vltavou. Ves tvoří jednu ze tří částí obce Olešník. Dle statistiky zde v roce 2011 trvale žilo 125 obyvatel v 71 domech. V těsné blízkosti vsi protéká Munický potok.

Historie praví, že okolí Chlumce bylo osídleno již v pravěku. Státem chráněné mohylníky v lesním komplexu mezi Chlumcem, Novou Vsí a Jeznicí jsou důležitým pramenem pro poznání pravěké sídelní struktury.

Udává se, že první zmínka o vsi se objevuje roku 1423 v popravčí knize pánů z Rožmberka; podle jiných zdrojů se však jednalo spíše o Chlumec na Českokrumlovsku. Za první skutečně ověřenou zmínku o vsi proto můžeme pokládat zápis v urbáři pánů z Perštejna, který vznikl před rokem 1492 a ve kterém jsou uváděna jména tehdejších držitelů zdejších usedlostí. V roce 1513 je připomínán lovčí Vrána z Chlumce. V urbáři pánů z Hradce, který vznikl před rokem 1592, Chlumec patřil pod rychtu Olešníku; hospodařilo zde 17 hospodářů. V katastru z roku 1785 bylo v Chlumu 25 čísel popisných. Až do zrušení poddanství Chlumec náležel k hlubockému panství. V letech 1850 až 1948 ves náležela k soudnímu okresu Hluboká nad Vltavou, farností i školou Chlumec příslušel k Purkarcu.

V letech 1850–1868 tvořily Velice a Chlumec samostatnou obec. V roce

1868 se obě sídla osamostatnila. V roce 1960 byla k obci připojena Nová Ves a roku 1964 pak byl Chlumec i s Novou Vsí začleněn pod obec Olešník. Současnost

Na návsi se v současnosti nachází pobočka obecního úřadu Olešník, kaple se zvoničkou a hasičská zbrojnice. Několik domů v Chlumu bylo postaveno ve stylu selského baroka. V jihozápadní části stojí budovy zemědělského družstva. Ves je spolu s Purkarcem východním bodem pro cestu k blízkému Karlovu hrádku při Hněvkovické přehradě.

Pamětihodnosti

Čtyři mohylníky, usedlost č. p. 7, kaple svatého Václava z roku 1922, v kapli je umístěna pamětní deska obětem 1. světové války, objekt bývalé hájovny (Chlumec č. p. 26); na stěně domu je deska s nápisem NA PAMĚŤ OBĚTÍ NACISMU NADHAJNÉHO JOSEFA RYBÁKA *19. 2. 1889 + 16. 10. 1944 V TEREZÍNĚ A JEHO CHOTI TEREZIE *27. 1. 1888 + 22. 1. 1945 V RAVENSBRÜCKU, BYLA TATO HÁJOVNA POJMENOVÁNA „U RYBÁKA“. Pomník paraskupině Glucinium.

V lese nedaleká Kaple sv. Rozálie byla začátkem osmdesátých let 17. století postavena Václavem Býšovcem z Býšova patrně na památku jeho dvou dětí zemřelých při morové epidemii. Kaple byla zasvěcena ochránkyni proti moru svaté Rozálii a byla až do 50. let 20. století cílem poutních procesí.

SVĚDKOVÉ LIDSKOSTI

- Výstava s mementem několika lidských osudů odpůrců nacismu z řad sudetoněmeckých křesťanů v letech 1938 – 1945

Výstava a katalog představují deset osobností, které se ze svého křesťanského přesvědčení postavily nelidskému nacistickému režimu a padly mu za oběť. Jedná se o pět kněží, dvě řeholnice a tři laiky. Jejich životní příběhy zachycené v textech a fotografiích pro nás mohou být příkladem i vzorem.

Až do podpisu Mnichovské dohody v roce 1938, resp. do obsazení zbývající části Čech a Moravy v roce 1939, žili tito lidé jako občané německé národnosti v Československu. Ani jedné z představovaných osobností nebylo dopřáno dožít se konce nacismu. Buď je smrt zastihla v koncentračních táborech, anebo byli popraveni. Jejich památku, stejně jako památku všech ostatních odpůrců nacismu z řad sudetoněmeckých křesťanů, chce výstava připomenout. A zároveň uctít památku všech ostatních sudetoněmeckých odpůrců nacistického režimu. Výstava rozsahem možná nevelká, ale důležitá. Svědectví o statečnosti těch, kteří neměli proti zločinnému systému šanci, a přesto své svědomí nepošpinili.

Expozice je určena především laické veřejnosti, zvláštní pozornost je věnována středoškolským studentům. Výstava má být rovněž impulsem pro další bádání k tomuto dosud málo zpracovanému historickému tématu.

Německá verze výstavy byla poprvé prezentována v září 2016 ve Würzburgu, v českém prostředí poprvé uvedena 25. února 2017 v Emauzském klášteře v Praze. Obě verze od té doby putují po Německu a České republice, vystavovány většinou v kostelech.

Dvojazyčný katalog si můžete zakoupit v kostele sv. Jana Nepomuckého na Hluboké.

Výstavu můžete shlédnout v prostorách kostela sv. Jana Nepomuckého na Hluboké až do konce září.

MONS. JOSEF HLOUCH – VZPOMÍNKA

- Pokračuje také fotografická výstava o jihočeském biskupu Hlouchovi, kterou je možné shlédnout hned u vstupu pod kostelním kůrem. Pojednává o jeho cestě k blahorečení.

Další připomínkou v našem kostele je vzpomínka na Mons. ThDr. Josefa Hloucha a výročí 50. let od jeho smrti. Duchovní, vysokoškolský učitel, diecézní biskup – a všemi milovaný charakterní a statečný člověk, který účtyhodně naplnil své kněžské poslání.

V roce 1947 byl jmenován v pořadí devátým biskupem českobudějovickým. Po komunistickém puči v únoru 1948 byla novým režimem zahájena proticírkevní kampaň s cílem oddělit Katolickou církev v Československu od Svatého stolce. Biskup Hlouch proti této politice veřejně vystoupil. Dne 19. června 1949 o Slavnosti Božího Těla u katedrály sv. Mikuláše v Českých Budějovicích před shromážděnými

v eucharistickém průvodu odsoudil postup státu. Od toho okamžiku Státní bezpečnost monitorovala každý jeho krok. Na biskupskou konzistoř byl dosazen vládní zmocněnec, čímž byl de facto biskupovi znemožněn výkon jeho úřadu.

Konflikt s totalitní mocí

Od konce dubna 1950 se ocitl v úplné izolaci. Konzistoř vedl komunisty dosazený generální vikář. Vrátníci biskupství střežili dva příslušníci StB a znemožnili biskupovi jakýkoliv kontakt s veřejností. Všechny návštěvy byly z nařízení Státního úřadu pro věci církevní zakázány, biskup nesměl svou rezidenci opustit. I při procházkách po zahradě ho doprovázel člen StB.

V roce 1951 odmítl složit slib věrnosti republice a podepsat jmenování nových vikářů loajálních režimu. StB ho vyhodnotila jako nebezpečného třídního nepřítele a začala pracovat na jeho odstranění z konzistoře. V trestním oznámení Komise Národního výboru v Českých Budějovicích z 29. března 1952 stojí, že se Hlouch pokusil mařit opatření, která učinil Státní úřad pro věci církevní, čímž projevil nepřátelský postoj vůči lidově demokratickému zřízení. Uvedeným trestním oznámením mu byla vyměřena pokuta 50.000 Kčs a ministerstvem vnitra určen nucený pobyt mimo konzistoř.

Josef Hlouch narozen roku 1902 v Lipníku, zemřel roku 1972 v Českých Budějovicích na selhání srdce v důsledku vyčerpávajícího výsledku příslušníky StB. Římskokatolický teolog, duchovní, vysokoškolský pedagog a v letech 1947–1972 devátý biskup českobudějovický byl velmi oblíbený a vážený duchovní. Proto se s ním v den pohřbu přišel rozloučit neskutečný zástup lidí do katedrály sv. Mikuláše a na hřbitov sv. Otýlie.

Sekretářem biskupa Hloucha byl Miloslav Vlček (od června 1968 do srpna 1971, poté byl této funkce komunisty zbaven), od roku 1994 kardinál a v letech 1991–2010 arcibiskup pražský.

BRATŘI Z ŘÁDU KAPUCÍNŮ NAVŠTÍVILI HLUBOKOU.

• Přijeli na návštěvu z kláštera v Sušici, minulého působiště našeho faráře otce Tomase. Po prohlídkové trase zámku a po vydatném obědu s panem starostou, společné modlitbě v kostele a rozjímání v meditační zahradě si vybrali nějaké knížky v místním antikvariátu a velice potěšeni vřelou atmosférou našeho města pokračovali na svou kapitolu v Olomouci.

• Pan farář Tomas van Zavrel měl v červenci a srpnu hudební vystoupení pro naše seniory v domově U zlatého kohouta. Pásmo písní a příběhů pro potěšení duše a klienty potěšilo. Hodina zpívání utekla jako voda...

FARNÍ OHLÁŠKY

sobota 3. 9. 2022 – Sv. Řehoře Velikého

Rachačka: 14.00 pěší pouť, 15.00 poutní mše ke cti sv. Rozálie

neděle 4. 9. 2022 – 23. neděle v mezidobí – sbírka na bohoslovce

neděle 18. 9. 2022 – 25. neděle v mezidobí

Hluboká: 9.00 mše, 10.00 kavárna | Hosín: 10.30 mše, 11.30 kavárna

Lhotice: 14.00 poutní mše ke cti Andělům strážným

pondělí 5. 9. 2022 – Pondělí 23. týdne v mezidobí

Hosín: 18.00 Společ

úterý 6. 9. 2022 – Úterý 23. týdne v mezidobí

Hosín: 17.00 růženec, 17.30 mše sv., adorace a příležitost ke zpovědi

středa 7. 9. 2022 – Středa 23. týdne v mezidobí

Hluboká: 17.30 mše sv.

sobota 10. 9. 2022 – Sobota 23. týdne v mezidobí

Hluboká: 15.00 Modlitba za město

neděle 11. 9. 2022 – 24. neděle v mezidobí

Hluboká: 9.00 mše sv. (sbírka na hospic), 10.00 farní kavárna

Hosín: 10.30 mše sv. (sbírka na naše uprchlíky), 11.30 kavárna

Hosín: 15.00 Hodinka Božího milosrdenství

úterý 13. 9. 2022 – Sv. Jana Zlatoústého

Hosín: 17.00 růženec, 17.30 mše sv.

Hluboká: 19.00 Modlitba Taizé za stvoření a žehnání 19. ročníku VMO

Hudebně doprovází Tábořský chrámový sbor

středa 14. 9. 2022 – Povýšení sv. Kříže

Hluboká: 17.30 bohoslužba slova a následně setkání pastorační rady

čtvrtek 15. 9. 2022 – Panny Marie Bolestné

Chotýčany: 16.30 růženec, 17.00 mše sv.

sobota 17. 9. 2022 – Sobota 24. týdne v mezidobí

Hosín: 11.00 svatba Nikola Vandasová & Vojtěch Veselý

neděle 18. 9. 2022 – 25. neděle v mezidobí

Hluboká: 9.00 mše sv. (sbírka na hospic), 10.00 farní kavárna

Hosín: 10.30 mše sv., 11.30 farní kavárna

Hluboká: 15.00 odpolední setkání – Rastislav Jakubíček (varhany)

úterý 20. 9. 2022 – Sv. Ondřeje Kim Taegona, Pavla Chong a druhů

Hosín: 17.00 růženec, 17.30 mše sv., adorace a příležitost ke zpovědi

středa 21. 9. 2022 – Sv. Matouše

Hluboká: 17.30 mše sv. a příležitost ke zpovědi

5. PĚŠÍ POUŤ

ke cti sv. Rozálie

140. výročí poutního místa Rachačka

Sobota 3. 9. 2022

14⁰⁰ hodin – sraz u odbočky „Rachačky“
na cestě z Chlumce do Purkarce

15⁰⁰ hodin – poutní mše svatá
poutní občerstvení zajišťují hasiči z Purkarce

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ

V nově opravené
kapli sv. Václava

CHLUMEC
u Purkarce

NEDĚLE
2. 10. 2022

Mše sv. začíná
v 15⁰⁰ hodin

Celebruje
P. Tomas van Zavrel

KAMARÁDKY Z DĚTSTVÍ A MLÁDÍ, KTERÉ JSEM NA HLUBOKÉ POTKÁVALA

Většina děvčat, o kterých se ve své vzpomínce zmiňuji, byla mými skutečnými přítelkyněmi, se kterými jsem byla téměř v denním styku... A o kterých bych ráda ještě slyšela. Kromě toho se mi vybavují jména holčiček z mého raného dětství, z mých předškolních let, o kterých už dávno, dávno, nic nevím. Vzpomínky na „starohlubocká“ jména rodin určitě i jiným připomenou všem známé hlubocké osobnosti. Sama bych se ráda dozvěděla, co se stalo s některými zmíněnými rodinami, protože ne všechny zůstaly na Hluboké. S některými kamarádkami z dětství se naše cesty rozešly dávno, s některými si ještě dnes dopisují nebo telefonují. A to už jsem na světě hodně dlouho...

Třeba se někdo, na koho už kontakt nemám, ozve a dá mi vědět. Moc by mě to po těch letech potěšilo.

Pamatuji si například na **Helenku Vackovou** (* kolem roku 1934), která si se mnou chodila hrát. Byla trochu starší než já. Vackovi bydleli tehdy v domě, kde je nyní, tuším, infocentrum. V domě byla později prodejna obuvi Baťa. Kdy a kam Vackovi zmizeli – nevím.

Vlasta Pavlovská bydlela v domě, kde byl původně Lesní úřad, později MěNV. Zda tam bydlela Vlasta s rodiči, nebo tam bydlel její dědeček, přesně nevím. Na starého pana Pavlovského si dobře pamatuji, byl to veselý, starý pán, hodně se nám věnoval a byla s ním legrace. Vlasta žila v našem těsném sousedství, takže jsme si společně hodně vyhrály. V poválečných letech si na ně už nevzpomínám. Kam se odstěhovali nevím.

Jaroslava – Jarča Veselá narozená kolem roku 1926. Veselých bydleli vedle Stráských, v domě v Komenského ulici stoupající do kopce k zámku. Myslím, že je tam dnes nožířství. Před Veselými tam žila stará paní Straková. Pan Veselý byl sedlák a místní kostelník, paní byla švadlena. S Jarčou jsme měly k sobě blízko a kamarádily jsme se roky. Byla jako člen naší rodiny, vše jsme podnikaly spolu. V zimě jsme chodily lyžovat na „Rezík“, v létě koupat se na Bezdrv. V třicátých letech to bylo přírodní koupaliště. Vstup byl zdarma, kabiny a restaurace byly postaveny až v druhé polovině třicátých let.

Jarča chodila někdy zvonit poledne místo tatínka a já jsem jí asistovala. Tenkrát byly ve věži čtyři zvony: Josef, Jan, Václav a Marie. Janem se zvonilo poledne. Zvonení jsem si také párkrát zkusila. Ale moc mi to nešlo, neměla jsem ten správný „grif“. Přátelství s Jarkou trvalo do konce války, pak pomalu „vyšumělo“. Když se v 50. letech provdala, odešla se svým manželem bydlet do Větrní, a bohužel jsme na sebe ztratily kontakt.

Náš rodinný dům byl v čísle 33 a měl dva vchody: jeden z Masarykovy ulice a druhý ze zadu. Nyní je tam čínská zahrada restaurace Jinghu. Moji prarodiče byli Olschbaer, to jméno bylo na Hluboké známé.

Další mojí kamarádkou z mládí byla **Pavla Lichková** (1930). Lichkovi bydleli ve velkém rohovém domě naproti restauraci U Boušů – okolo domu vede ulice do kopce ke hřbitovu. Otec Pavly byl notář. Pavla měla sestru Jaroslavu. Bohužel i s ní jsem během dospělého života ztratila vzájemný kontakt.

Dagmar (Dáša) Čtvrtečková (1929) byla nejen moje kamarádka, ale také spolužačka z obchodní akademie. Celá léta jsme spolu seděly v jedné lavici. Čtvrtečkovi měli dům a koloniál v Záměstí, a to hned za mostem vpravo dole u řeky. Její strýc byl farářem, jeden čas sloužil ve Lhenicích. Když se vdala, žila v Praze, hodně jsme spolu korespondovaly. Ale bohužel zemřela velmi brzo, už v šedesátých letech. Odpočívá na hosínském hřbitově.

Růžena Kůzlová (1929) byla dcera stavitele pana Kůzla. Kůzlovi měli dům v ulici příkře stoupající ke hřbitovu, dole na rohu je bývalá restaurace U Podlešáků, později Lok Ham. Růžena se stala zdravotní sestrou, po válce žila jeden čas dokonce v USA se svým mužem, později se vrátili na Hlubokou. Její sestra Marie, provdaná Šálková, byla učitelkou.

Irena Janovská byla moje velmi dobrá kamarádka. Její tatínek byl lesní inženýr, schwarzenberský lesní správce, zakladatel zoo. Hodně jsme se s Irenou sblížily, když jsme za války byly společně v totálním nasazení v sudárně u hlubockého nádraží. Sudárna patřila původně rodině Steinů. Jako židovský majetek byla zabavena a byl tam dosazen německý správce,

později majitel Stobl. Tam jsme s Irenou pracovaly jednak u strojů v hale a z velké části venku při tzv. štosování sudových dýh. Bylo to v období od podzimu 1944 do jara 1945.

P. S. Telefonní kontakt na paní Irenu Stolaříkovou, za svobodna Motzovou, rádi předáme někomu, kdo by si s ní chtěl zavzpomínat na společné kamarádky z Hluboké. Více info předám na tel. 775 622 006.

„SUVENÝR, SUVENÝR

z Říma, z Paříže i z Cannes...“ Tato slova pěkné písničky by mohl vyvolávat pan Josef Welser u svého stánku vedle ústředního parkoviště v Hluboké. Pochopitelně suvenýry z regionu.

Aby nedošlo k nedorozumění – další řádky nejsou propagací zmíněného obchodu, ale popisem tamní situace. Hlubočtí znají rozlehlé autoparkoviště v ulici příhodně nazvané Nad parkovištěm. Zachytává denně stovky automobilů návštěvníků Hluboké, kteří očekávají pěkné zážitky v našem městě.

Při vší úctě k dalším propagačním střediskům, pokládám toto místo za „ústřední turistický nerv“ Hluboké. Zde se přichází orientují, zjišťují cesty na zámek, i odjezdy vláčku tím směrem. Často obhlíží „suvenýrník“ pana Welsera. Má širokou nabídku mnoha druhů oplatek /z Hluboké/, nabízí se tyčí lahve piv z regionu, pěkně tvarované sklenice obsahují pálenici z dílny pana Ledajakse z Poněšic.

Welserův stánek je „nabitý“ mnoha zajímavými artefakty pro sběratele suvenýrů i pro potěšení dětí. Kdo nechvátá, může posedět pod slunečníkem a pochutnat si na nepasterovaném „živém“ pivu Budvar.

Jenže rozhodující část podnikání jde „přes peníze“. Zde je pan Welser hrubě nespokojen. Na mé dotazy zklamaně odpovídá: Letošní sezóna je katastrofa! Po dřívějších autobusech čínských, ruských, italských turistů není vidu! Těch několik českých, výjimečně rakouských turistů nestojí za řeč. U domácích návštěvníků se již projevuje šetření – i svým dětem nekoupí vše, co by chtěly.

Pan Welser pochybuje, že by v září došlo k příznivému obratu. Stejně však on, i pomocník Pája Kratochvíl snažně vyvolávají pro zájemce své nabídky. Jsou rádi, když se někdo zastaví a nakoupí.

Jako pozorovatel jejich práce, od „živého piva“, jim fandím!

František Kvapil

Domovy KLAS o.p.s.

Domov Klidného, Laskavého, Aktivního Stáří

Temelín č. p. 15, 373 01 Temelín
www.domovy-klas.cz

Domovy KLAS, o.p.s.
Domov Klidného, Laskavého, Aktivního Stáří

- Poskytovatel terénní pečovatelské služby z oblasti vltavotýnska
- Dlouholetá zkušenost s poskytováním služeb zejména ve venkovských oblastech
- Nově Vám nabízíme své služby v Hluboké nad Vltavou a spádové oblasti
- Informace na webu www.domovy-klas.cz, e-mail: socialni@domovy-klas.cz, telefonu +420 774 709 113 – Mgr. Markéta Kočová, sociální pracovnice
- Obráťte se na nás s důvěrou, jsme připraveni Vám pomoci!

TEMELÍN CHRASTANY ALBRECHTICE NAD VLTAVOU Zde může být i Vaše obec

VODA HLUBOKÁ I MĚLKÁ PO ROCE OPĚT V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU

*Ubývá míst, kam chodívala pro vodu
má starodávná milá, starodávná milá
kde laně tišily žízeň, kde žila rosnička
a poutníci skláněli se nad hladinu, aby se napili z dlaní...
... chraňte tu vodu a nedejte oslepnout prastaré zrcadlo hvězd.
(Modlitba za vodu, Jan Skácel/Hradištan)*

Voda. Téma stále naléhavější. V letošních suchých obdobích denně médií, hydrology, zemědělci a přírodovědci komentované téma, které se dotýká každého z nás. Protože některé z prvků, nezbytných pro přežití, je možné nahradit. Vodu ale ne. A bez vody není život. To je nezpochybnitelný fakt, který už devatenáct let připomíná Mezinárodní filmový festival Voda Moře Oceány, jehož „domovem“ je Hluboká nad Vltavou.

Festival dlouhodobě upozorňuje na ekologická rizika, která vyplývají z nešetrného a necitlivého zacházení s vodou. Založili ho dokumentaristé a potápěči, kteří při své práci po celém světě vidí na vlastní oči důsledky lidského chování na stav přírody. Letos se bude konat ve dnech 13. – 18. září a opět představuje široký a bohatý program. Nejvíce o něm ví ředitel festivalu, Jindřich Soukal, který přibližuje základní motiv:

„Všichni cítíme, že svět se mění a některé změny jsou nenávratné. Na řadu alarmujících témat upozorňujeme už dlouho. I tento ročník našeho festivalu přináší spoustu filmů, setkání s tvůrci a dalších akcí, které mohou diváky inspirovat k tomu, aby každý člověk aspoň trochu pomohl zmírnit negativní dopady globálních změn.“

Na jaké filmové zajímavosti a také hosty se můžeme těšit?

„Nemám tuhle otázku rád, protože když mám jmenovat, filmy nebo hosty, musel bych vyjmenovat všechny, protože skvělí jsou všichni (hosté) a film je jeden lepší než druhý než třetí... Pokusím se představit alespoň osobnosti, které budou debatovat se studenty a žáky i s veřejností. Dvě přednášky bude mít Václav Cílek, geolog, klimatolog, spisovatel a popularizátor vědy. Nejdřív pro školy a pak pro veřejnost promluví na téma Co je a jak funguje řeka? Zaměří se zejména na Vltavu, ale promluví i o tom, jak klimatické změny vedou k hydrologické proměně krajiny a zřejmě k vysychání menších toků. K tomuto tématu má hodně co říci rovněž generální ředitel Povodí Vltavy Petr Kubala, který připravil pro veřejnost přednášku pod názvem Bez vody není život. Dalším hostem bude Václav Šilha, uznávaný český cestovatel a fotograf, který procestoval všech šest kontinentů včetně Antarktidy. O činných sopkách vyčnívajících z ledových vod poblíž Antarktidy bude vyprávět při přednášce v hlubockém kině Panorama, kde lidé také uvidí výstavu jeho fotografií, kterou přiveze na VMO společnost The Italians.“

Dlouho vyhlášeným dobrodruhem bude člen expedice Z101 Tomáš Vaňourek, který popíše cestu po stopách slavné cestovatelské dvojice Hanzelky a Zikmunda, jež vedla Afrikou a trvala 15 měsíců. Nejen o velkém bílém žralokovi si s lidmi popovídá potápěč, fotograf a cestovatel Richard Jaroněk. Festival přinese spoustu dalších zajímavých setkání, výstav a možností k dialogu. Poprvé na jihu Čech při něm představí Daniel Landa společenský spolek Obrozenci 20, mezi jehož hlavní témata patří také udržitelnost. Na programu bude též osobitě divadelní představení Čtyři dohody v podání Jaroslava Duška, v němž je spousta podnětů k zamyšlení

nad vlastní svobodou a nad sebou samým. Výtěžek z tohoto charitativního představení přispěje veřejně prospěšnému spolku ANAON zaměřenému na ochranu přírody a handicapované Báře Sedláčkové z Českých Budějovic, kterou proslavily obrázky malované ústy (Pusopis). Čtvrtek a pátek bude patřit školám a veřejnosti v Českých Budějovicích. V kině Kotva se budou konat besedy i promítání filmů a také výstava fotografa Richarda Jaroněka UNIQUE NATURE. Pro gymnázium Česká v Českých Budějovicích připravili organizátoři VMO několik přednášek, které se budou streamovat do více než dvaceti středních škol v České republice a živý přenos umožní debatu o těchto důležitých tématech.“

Hosté jsou opravdu hvězdní... A filmy? Je možné je představit z širšího pohledu?

„Zhodně širokého pohledu, protože letos jsou v soutěžní přehlídce zastoupeny filmy v opravdu hodně širokém spektru námětů. Uvidíme například unikátní záběry z rybí farmy, dále dokument z prostředí utajovaných ostrovů mezi Malajsií a Filipíny, film Akvárium o intenzivním pátrání po nezákonných lovcích rybiček do akvárií po celém světě, kteří nelegálními lovy způsobují riziko vyhynutí některých druhů.“

Filmy o hlavonožcích, kytovcích, podzemních vodách, hledání báje Atlantidy, filmy o... mohl bych pokračovat ještě dlouho, program je opravdu nabitý a budu rád, když si ho budoucí diváci najdou na stránkách festivalu <https://vodamoreoceany.eu/program-festivalu/>.“

Co by nám z programu ještě nemělo uniknout?

„Všechno! Ne, vážně, každý si vybere podle svého. Já osobně se těším na nový prvek festivalu, zařazení snímků ze Zlatého archivu VMO, v němž jsou nejlepší filmy z minulých ročníků. Patří k nim Delfín muž zachycující transformační prožitek z volného potápění a také Planeta Oceán, která na tomto festivalu získala Grand Prix v roce 2013. Jedná se o jeden z unikátních projektů Yanna Arthuse-Bertranda, který natáčí z koše horkovzdušného balónu. Tentokrát se s dlouhodobým spoluautorem Michaellem Pitotem zaměřili na světový oceán. Zachytili jeho krásu, ale i drancování, a v závěru přináší mnohá doporučení, co dělat, aby se ničení oceánu zastavilo. Téma je i po letech aktuální, nyní bohužel ještě mnohem víc. Francouzský režisér a scénárista Michael Pitiot do Hluboké nad Vltavou přijede a tento film uvede.“

A těším se samozřejmě i na tradiční Ceremoniální večer, jeho hosty a atmosféru, která je jedinečná... už tím, že se v sále Parkhotelu sejdou lidé stejné krevní skupiny, pro které je voda a život kolem ní společným námětem. Budu mluvit trochu jako kniha, ale všichni filmaři, fotografové, potápěči, přírodovědci, cestovatelé a prostě vodomilové totiž k nám na Hlubokou přináší velice důležité informace, dalo by se říci i poselství, o aktuálním stavu v mořích, oceánech, řekách a o nutnosti jejich ochrany. Jsem moc rád, že téma zajímá stále víc lidí a bude mi opravdu potěšením, když se na letošním 19. ročníku festivalu setkáme.“

Lucie Burianová

Program festivalu

voda, moře oceány

XIX. mezinárodní
filmový festival

Hluboká nad Vltavou
České Budějovice
13/9–18/9/2022

Úterý 13. 9.

Kostel Sv. Jana Nepomuckého

19:00 **Modlitba za vodu, moře, oceány**

Prožijte s námi nevšední duchovní ceremoniál žehnání vodě, mořím a oceánům se zpěvy Taizé.

Hotel Diamant

17:00 **Otevření výstavy obrazů VODA NENÍ SAMOZŘEJMOST – Uvede český herec a moderátor Petr Vacek.**

Čistá voda znamená život. Voda je dnes sice levná, ale za její plýtvání budeme drazé platit. Měli bychom si uvědomit, že „VODA NENÍ SAMOZŘEJMOST“. To je také hlavní motto této vernisáže, která vznikla díky spolupráci Nadačního fondu Fonte Vitae a Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Středa 14. 9.

Kino Panorama Hluboká nad Vltavou

Otevření výstavy fotografií Václava Šilhy

Václav Šilha dlouhodobě patří mezi uznávané české fotografy. S fotoaparátem v ruce procestoval všech 6 kontinentů včetně Antarktidy. Je držitelem několika ocenění za fotografii a video v soutěži Czech Press Photo a v dalších zahraničních soutěžích. Pravidelně publikuje u nás i v zahraničí, jeho snímky zveřejnily BBC Wildlife Magazine, National Geographic a dalších tituly napříč celým světem. Je spoluautorem knih „Divoká planeta“, „Afrika v nás“ a „Afrika v nás II“. S jeho tvorbou se mohou pravidelně setkávat návštěvníci různých fotografických výstav a cestovatelských festivalů.

Čtvrtek 15. 9.

Kino Kotva v Českých Budějovicích

Výstava fotografa Richarda Jaroňka

UNIQUE NATURE – předsálí kina

9:00–10:00 **RNDr. Václav Čilek CSc. – Co je a jak funguje řeka?**

Přednáška pro školy i veřejnost

Geolog, klimatolog, spisovatel a popularizátor vědy.

Klimatické změny vedou k hydrologické proměně krajiny a zřejmě k vysychání menších toků. Co to znamená pro život řeky? V přednášce budeme dál hovořit, jak vznikla a jak funguje Vltava i co je hyporeál - neviditelná řeka pod řekou.

Kino Panorama Hluboká nad Vltavou

9:00–10:30 **Václav Šilha, uznávaný český cestovatel a fotograf**

Přednáška pro školy i veřejnost

Antarktida – k branám ráje - Představte si činné sopky vyčnívající z ledových vod poblíž Antarktidy. Skály, dým, led, miliony tučňáků, kosatky, velryby, nekonečný oceán a naprosto nepředvídatelné počasí. Není tu letiště, přístav, nežijí zde téměř žádní lidé. Dostat se sem znamená mnoh denní plavbu na malé jachtě. Vylodit se dá jen občas, a to pouze za pomoci nafukovacího člunu. Nyní chce tento jedinečný a neopakovatelný zážitek zprostředkovat i vám díky hodinové show plné fotografií, videí a reálných příběhů. Společně s ním tak můžete objevit jeden z posledních nedotčených koutů naší planety

10:00–10:30 **Ostrov Malajsie 1. díl - Utajené kmeny**

Hugo Habrman, Česko, 27 minut

Dokument z prostředí utajovaných ostrovů mezi Malajsií a Filipínami. Za pomoci zkušeného českého cestovatele a dobrodruha Milana poznáme dnes už vzácný způsob života zdejších obyvatel. Nahlédneme pod hladinu Suluského moře a do jedné z nejkrásnějších podmořských rezervací na světě - Sipadan

10:30–12:00 **Námořník/The Sailor**

Lucia Kašová, Slovensko, 78 min

Paul Johnson během svého života přeplul celý svět a jako lodní konstruktér přišel s novými nápady. Miloval, pil a žil dosytosti, ale nikdy vlastně na pevnině. Teď mu bude osmdesát a ani on, ani jeho jacht už není schopna plavby.

12:00–13:00 **Korona Prahy**

Petr Horký, Česko, 11 min

Dobrodružství je v srdci, nikoli v letenkách do daleka. Krátký film o výjimečné zimě v Praze.

12:00–13:00 **Vraky na dně oceánu: Srážky na moři**

/Ocean Wreck Investigation: Collisions at Sea

Madeleine Gerry, Velká Británie, 45 min

Techničti potápěči, průzkumníci vraků a archeologové nám přiblíží poslední okamžiky ztroskotaných lodí a osud posádek. Z britského cyklu a v produkci National Geographic.

13:00–14:00 **Rybí farmy/Farm-Raised Fish, Do They Miss The Sea?**

D'Hervé Corbière, Francie, 52 min

Od roku 2014 historicky poprvé konzumujeme více ryb chovaných uměle, než ulovených v mořích a řekách. Budou do roku 2025 všechny naše ryby chovány a krmeny řasami nebo hmyzem v umělých chovech? A co skutečně v nich probíhá? Francouzský dokument

VSTUP NA CELÝ FESTIVALOVÝ PROGRAM JE ZDARMA

KOMPLETNÍ PROGRAM AŽ DO NEDĚLE 18. 9. NALEZNETE NA WWW.VODAMOREOCEANY.EU A NA PLAKÁTECH

MLADÍ HASIČI

Jako každý rok, i letos jsme vyrazili na letní hasičský tábor. Naši základnou se od 7. do 12. srpna stala tvrz Holešice u vodní nádrže Orlík. Sbalili jsme potřebné tréninkové vybavení a v počtu 18 dětí, 4 trenéři vyrazili. Hlavním cílem tábora byla příprava na nadcházející podzimní závodní sezonu, získání a prohloubení znalostí hasičské všestrannosti a také spousta zábavy. V úterý jsme se všichni těšili na příjezd hasičů z SDH Klučenice s jejich krásnou Tatrou. Vyzkoušeli jsme tak požární útok s vodou. Zvláště děti našeho nově sestaveného družstva starších žáků byly zvědaví, jak zvládnou tzv. „nabíračku“, tedy nabrání vody do savičky a úspěšné napojení do druhé, včas připojené k požární stříkačce. Další den pak přijela s plnou nádrží naše nová Scania a my v trénincích naplno pokračovali. Celodenní prach a únavu ze sebe děti smyly závěrečným vystříkáním kádě, trička netrička, boty neboty.

Každodenní aktivity doplnil trénink štafet, střelení ze vzduchovky, zdravotvěda, uzlování a azimutový orientační běh. Všichni jsme se trochu báli na stezce odvahy a nemohlo chybět koupání v Orlické přehradě se stavením krásné bahnitých hrází na přitékajícím potůčku.

Letos poprvé se děti popraly se získáváním hasičských odborností, a to konkrétně s odborkou Preventista a Strojník. Naučily se typy hasičích přístrojů, příčiny vzniku požárů, tísňová telefonní čísla a základní povinnosti strojníka u zásahu. Po úspěšném absolvování zkoušky získaly nášivku na svou hasičskou bundu a už se nemohly dočkat, až jim je maminky našíjí.

Pátek tradičně patřil výletu. Vyrazili jsme do Zeměráje v nedalekém Kovářově. Děti zakusily život Slovanů ve středověké osadě, prohnaly se bludištěm, záupěly nad borovicovými šiškami na bosostezce, pohrály si s dřevěnými hlavolamy a vyřádily se na přírodním hřišti. Tábor jsme si všichni moc užili. Doufáme, že vše, co jsme se naučili, využijeme na

závoděch a také to naučíme nové děti, které se do oddílu chystají přijít od září. Tréninky budou probíhat v areálu ZŠ pro školkové děti v úterý, pro školní pak v pátek, vždy od 16 hodin. Lucie Černá

Nové děti v oddíle rádi uvítáme, zvláště potřebujeme doplnit nové družstvo starších žáků (druhý stupeň ZŠ). Máme i oddíl přípravy (školkové děti). Těšíme se na vás!

Lucie Černá, tel.: 777 053 859, cerna.lucie@volny.cz

A co na tábor říkají děti?

Luky (4 roky): „Budil jsem děti sirénou, a to byla legrace. A připojoval jsem při útoku mašinu.“

Jáchym (6 let): „Mně se nejvíce líbila Zeměráj a slovanská osada. A pak střelení ze vzduchovky a štafeta požárních dvojic.“

Ondra (7 let): „Užili jsme si moc legrace, až na ranní budíček z hasičské sirény to bylo úplně skvělé.“

Lukáš (8 let): „Letos jsem byl na táboře poprvé. Nejvíce se mi líbilo střelení ze vzduchovky a stavění kaskád.“

Ella (9 let): „Líbila se mi stezka odvahy, kdy byla tma a já šla sama a jako první. A pak azimuták, při kterém jsme běželi s buzolou po lístečkách s napsaným azimutem.“

Kačka (11 let): „Hasičský tábor byl hezkým zážitkem. Trénovali jsme požární útok a chodili se koupat do Orlíku. Super byl azimuták a výlet do Zeměráje.“

Vojta (11 let): „Líbí se mi, jak se posouváme k lepším výsledkům a jak jsem získal odbornost Preventista junior. Naučil jsem se spoustu nových věcí a při požárním útoku trénoval běhat rozdělovač za starší žáky. Velmi mě bavila střelba ze vzduchovky, zdravotvěda s Andulou a koupání v Orlíku.“

SDH Hluboká nad Vltavou

zve všechny děti na své úvodní tréninky
konané na hřišti ZŠ Hluboká nad Vltavou:

- předškolní děti - úterý 6. 9. 2022 v 16:00
- školní děti (1. i 2. stupeň ZŠ) - pátek 9. 9. 2022 v 16:00

A na co se můžeš jako mladý hasič těšit?

- na spoustu nových kamarádů
- běhání v hasičských štafetách
- sportovní požární útok
- letní tábor (od školní docházky)

Kontakt: Lucie Černá, 777 053 859

HLUBOCKÉ BASEBALLOVÉ LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO...

Sportem, který šíří skvělé jméno Hluboké doma i v zahraničí, je bezpochyby baseball. A tohle baseballové léto bylo napěchované sportovními a organizačními úspěchy vrchovatě. Sokol Hluboká hostil dva velké mezinárodní juniorské turnaje, soustředění seniorských reprezentací mužů i žen a nadto k 160. výročí založení Sokola připravil příměstský sportovní tábor pro děti.

„Protože práce s dětmi dává ten největší smysl. Je to to nejdůležitější, co jako sportovní oddíl můžeme městu a společnosti poskytnout. Sportovní úspěchy jsou vlastně jen jejím logickým výsledkem,“ soudí předseda Sokola David Štátný, do této sezóny dlouholetá opora extraligového týmu mužů.

Takže když to vezmeme od nejstarších po nejmladší, muži Sokola s přehledem uhájili extraligovou příslušnost, když suverénně ovládli nadstavbovou část a zajistili pro Hlubokou nejvyšší baseballovou soutěž i pro příští sezónu. Hráčky a dobré duše hlubockého baseballu, Kateřiny Petroušková a Maříková, se s reprezentací ČR staly ve Francii v srpnu vicemistryněmi Evropy!

A do třetice ze seniorského baseballu: Sportovně relaxační centrum hostilo v polovině června soustředění reprezentací mužů i žen a v rámci víkendových ALL STARS GAME se sportovní veřejnosti představili nejlepší hráči v dovednostních soutěžích i exhibici mezi reprezentací ČR a výběrem hvězd Extraligy. Za reprezentaci nastoupili jeden z nejlepších pálkařů Extraligy Martin Mužík a nadhazovač Jan Novák, do výběru Extraligy si fanoušci zvolili Petra Sílu, který se stal letos oporou Sokola.

Hluboká ale letos hostila dva opravdu významné mezinárodní turnaje. A zhostila se jich po organizační stránce na podtrženou jedničku! V polovině srpna to bylo společně s Ostravou a Brnem Mistrovství Evropy juniorů. Na Hluboké se představili osmnáctiletí reprezentanti Francie, Španělska, Rakouska, Nizozemska, Litvy a Velké Británie, kteří tu odehráli utkání ve skupině. Ve finálové části pak v Brně naši junioři získali evropský bronz!

Organizačně nejnáročnější byl jednoznačně červnový SUPER CUP,

mezinárodní turnaj desetiletých baseballistů, na který přijelo na čtyři sta hráčů ze sedmi zemí Evropy. K tomu trenéři, vedení týmů, fanoušci a četní rodiče, vždyť svého syna Milana, hrajícího za výběr Katalánska, doprovázeli i slavná zpěvačka Shaquira a fotbalový obránce španělské reprezentace a FC Barcelona Gérard Piqué. „Jenom SUPER CUP přinesl Hluboké a místním podnikatelům přímo kolem dvou milionů korun. Důležitější ale bylo, že turnaj měl vynikající úroveň a ohlasy napříč Evropou a Hlubokou díky baseballu viděly a obdivovaly napřímo stovky a přes média další tisícovky zahraničních fanoušků,“ říká David Štátný.

Jednou z hlavních organizátorek SUPER CUPU byla trenérka dětí Sokola Eliška Tenková. „To, že se mohla Hluboká stát na čtyři dny hlavním městem evropského žákovského baseballu, bychom nedokázali bez pomoci města a starosty Tomáše Jirsy, místních podnikatelů a desítek dobrovolníků, kterým za Sokol ještě jednou moc děkujeme. Dvacet čtyř týmů ze sedmi evropských zemí tu odehrálo celkem osmdesát osm zápasů. Všichni museli jíst, museli být ubytováni v blízkém okolí, měli další doprovodný program. Byla to organizačně nejnáročnější akce, jakou jsme kdy pořádali. Ale odezva je vynikající a věřím, že podobné turnaje nás čekají i v dalších letech. Za důležitější ale považuji to, že v Sokolu se nám roky daří pracovat s dětmi a mládeží, poskytovat jim radost z pohybu, ukazovat jim, jak smysluplně trávit volný čas. A to, že tu rostou vynikající individuality, to je odměna té řadě dobrovolných trenérů a dalších nadšenců kolem našeho Sokola,“ chválí trenérka Eliška Tenková.

Mezi dvanáctiletými si za českou reprezentaci zahrál na Mistrovství světa U12 hlubocký Matouš Mlýnek, naši vybojovali na Tchaj-wanu deváté místo! V rámci trebičského SUMMER CUPU EURO BASEBALL TOUR, tedy letní mládežnické baseballové ligy, již se zúčastňují hráči individuálně, získali v kategorii třináctiletých bronz v týmu HAWKS Gustav Platenka a Petr Mužík, který byl vyhlášen nejlepším nadhazovačem turnaje. Mezi patnáctiletými bral zlato tým MAWERICKS, za který nastoupili Michal Cajz, Lukáš Chromý a Matěj Kubát, Hugo Borovec, nominovaný do týmu IRON WINGS, bral stříbro. Bronz pak tým TORNADOES, za který nastoupili naši Jan Sekyrka a Šimon Mlýnek. Michal Cajz byl též pozván do české reprezentace Mistrovství světa kadetů v Mexiku!

„Jsme malé město a je jasné, že nemůžeme mít takovou hráčskou a trenérskou základnu, jako mají pražské nebo brněnské týmy. O to důležitější je práce s našimi dětmi a mládeží. Ani netušíte, jak jsem pyšný, že extraligový tým mužů je dnes postaven na našich odchovancích, protože to je výsledek dlouhodobé práce. Prostor dostávají osmnáctiletí i mladší hráči jako Michal Malát, Viktor Sedláček či David Jelínek a další, kteří mezi starší spoluhráče skvěle zapadli. Matěj Vlach, Petr Vojta nebo Martin Jiránek jsou dnes oporami a to jim nebylo ještě ani dvacet. Takže děti, které v našem Sokole dnes cvičí a trénují, a které se třeba o prázdninách zúčastnily letního baseballového kempu nebo našeho příměstského tábora, mají reálnou šanci dostat se brzy na vysokou výkonnostní úroveň. A za to patří dík dobrovolníkům – trenérům a dalším nadšencům naší sokolské party, která, věřím, dělá Hlubokou ještě lepším místem pro život,“ uzavírá David Štátný.

HRAVÉ LÉTO UTEKLO JAKO VODA. ALE STÁLO ZA TO!

Spolek Hluboká v pohybu i letos nabídl dětem atraktivní program. Díky příměstským táborům si na své přišli malí příznivci karate, baletu, gymnastiky, rybaření, divadla, dobrodružství a dokonce i počítačových her. Všichni se postupně setkávali v nově zrekonstruovatných prostorách Bezdrevské Bašty, kde na ně čekala zábava a poznání, ale i nesnadné úkoly, výzvy a řada překvapení...

Týden zaměřený na výuku sportovního **karate** děti absolvovaly pod vedením profesionálních trenérů a závodníků z Fight Club České Budějovice. Nejúspěšnější absolventi získali na konci tábora medaile nebo pohár.

Baletní týden: pod vedením lektorky Anny Valasové z Jihočeského divadla si malé tanečnice nacvičily úryvky z baletních her Louskáček a Labutí jezero. Během tábora proběhla výuka angličtiny s Radkou Zdichovou.

Dobrodružné tábory „Přežítí“ byly i tentokrát plné exkluzivních disciplín. Děti si vyzkoušely orientaci v přírodě, překonání vodního toku za pomoci paddleboardů a kajaků, základy sebeobrany i bezpečnou manipulaci se střelnou zbraní (na snímku instruktor Petr Hrouzek).

Tábory přežití proběhly i letos ve dvou termínech, vždy pod vedením členů Armády a Policie ČR a vždy s unikátním programem. Nechybělo ani zdolání ferraty, příprava oběda na ohni, kryptografie, záchraná tonoucího nebo poskytnutí první pomoci.

Během **rybářského tábora** s Jakubem Kabátem si tentokrát malí rybáři vyzkoušeli i práci s nejmodernější rybářskou technikou.

Bradla, kladina, přeskok i prostná. To čekalo na děti v rámci tábora na téma **Gymnastika**. I tento tábor byl doplněný o výuku angličtiny.

Divadelní tábor vyvrcholil představením O Budulínkovi, které děti navštívily pod vedením Petry Petrlikové, členky Jihočeského divadla. Samy si přitom zvládly vyrobit kulisy a některé rekvizity.

Projekt „**Děti na startu**“ rozvíjí pozitivní vztah ke zdravému pohybu a přesně o tom byl stejnojmenný příměstský tábor. Všeestranně zaměřený program kombinoval míčové hry s prvky atletiky a gymnastiky.

I v reálném světě lze zažít spoustu dobrodružství! O tom se přesvědčili malí účastníci tábora **Minecraft**, ve kterém na ně čekaly kreativní a pohybové aktivity inspirované touto celosvětově oblíbenou hrou.

Nejen o hrách a dobrodružství, ale i o výletování byl tábor „**Fortnite**“. Celý týden děti plnily výzvy a úkoly v offline světě, které si pro ně připravili lektoři spolku v čele s Markétou Vejvodovou – hlavní vedoucí táborů.

„DĚKUJEME ZA KRÁSNÉ SPOLEČNÉ LÉTO, V ZÁŘÍ POKRAČUJEME!“

Vážení rodiče a přátelé,
jménem všech kolegů a lektorů ze spolku Hluboká v pohybu bych chtěla poděkovat všem, kteří s námi strávili letošní prázdniny. Náš letní program s podtitulkem „Hravé léto“ byl i letos plný dobrodružství, příměstských táborů na Bezdrevské Baště se zúčastnilo 254 dětí. Během celých letních prázdnin byly v provozu i naše Montessori jesle „Batolata v pohybu“ a Montessori školka „Děti v pohybu“, kde si průvodkyně pro děti připravily zábavní tematický program – i odtud si děti z každého týdne odnesly spoustu zajímavých zážitků a poznatků. Vážíme si Vaši přízně, každé pozitivní zpětné vazby i hojné účasti, to vše dohromady nám vlní vítr do plachet! Speciální poděkování patří Markétě Vejvodové za přípravu táborového programu a mé matce, Karle Peldové, za krásné fotografie, perfektní servis a pomoc s logistikou a stravováním. Od září navážeme s dalším zábavně-vzdělávacím programem, chystáme několik tematických nocí, další rodinné setkání na Baště i tradiční Andělskou Hlubokou – adventní kulturní program ladíme ve spolupráci s městem Hluboká během celého roku. Sledujte náš profil na Facebooku, webové stránky www.hlubokavpohybu.cz a nic Vám neunikne. O všem zásadním se Vás budeme snažit informovat i zde prostřednictvím zpravodaje. Těším se na viděnou a na další společné zážitky!

Karla Peldová – předseda spolku Hluboká v pohybu

Události, programy a kurzy, na které se můžete těšit:

- **Montessori dílničky doplněné o sportovní aktivity**
Pravidelný kurz v jeslích Batolata v pohybu, při kterém se děti ve věku 1–3 roky za doprovodu rodičů seznámí s principy a kouzlem Montessori pedagogiky. V září je připraveno 8 lekcí, začínáme 6. září 2022.
- **Pravidelné sportovní lekce pro děti**
Od 5. září opět na značky! V rozvrhu na děti čeká gymnastika, program „Děti na startu“ i oblíbený jumping. Pro nejmenší jsou určeny lekce „Batolata v pohybu“ a baby gymnastika.
- **Baletní tematická noc s přespáním**
V pátek 9. září se Bezdrevská Bašta promění v baletní klub pro malé tanečnice, jako obvykle zbyde i čas na kreativní činnost.
- **Kurz pro předškoláky (10 lekcí)**
Účastníky připravíme na 1. třídu – zaměříme se na rozvoj sebeobsluhy, matematických dovedností, psaní, ale i řeči a komunikace (v rámci kurzu proběhnou i logopedické konzultace). Začínáme 12. září.
- **Logopedická setkání pro předškoláky i školáky**
Konzultace s Mgr. Monikou Molhancovou pokračují od 13. září.

Reportážní foto: Karla fotograf Ročeň; autor dvojstrany: Aleš Dokulil.

OSLAVY 120. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SPOLKU „VLTAVAN“ V PURKARCI

V Purkarcí se v srpnu slavilo. Už brzy ráno 20. srpna přišel budiček s kapelou a byla vztyčena státní vlajka. Kolem deváté hodiny ranní začali přijíždět hosté. Na návsi proběhlo slavnostní přivítání bratrských spolků

a ostatních delegací.

Dopoledne proběhla slavnostní spolková schůze, jejíž součástí byla zdravice hostů a ocenění vybraných členů ze všech spolků v Relax Hotelu PELIKÁN. Po obědě prošel Purkarcem slavnostní průvod se zastávkami u památníků a kapličky svatého Jana Nepomuckého, patrona všech plavců. Byly položeny kytice a uctěna památka zemřelých plavců a obětí 1. a 2. sv. války.

Ve 13:00 hod. byla odsloužena slavnostní mše v kostele svatého Jiří v Purkarcí.

Na programu dále byla přednáška Jiřího Svobody „voroplavba i šifářství v 1“, autogramiáda knih, volná zábava v prostorech u hasičské zbrojnice za doprovodu dechové kapely Šumavanka, volně přístupné místní muzeum voroplavby, foto výstava starý Purkarec, historie Vltavanu, prodej upomínkových předmětů, promítání dobových fotografií a filmů

Občerstvení po celou dobu trvání oslav zajišťovali místní hasiči z Purkarce u hasičské zbrojnice a místní restaurace.

PŘÍBĚHY „ZAPOMENUTÝCH POMNÍČKŮ“

Na návsi v Purkarcí stojí u kostela pomník obětem světových válek a pod ním v druhé řadě za pomníčkem v azbuce na žulových obeliscích jména připomínající hrdinství purkareckých manželů Tupých, Josefa a Theresie Rybákových a Vojtěcha Ambrože.

Léta jsme kolem nich chodili, aniž bychom tušili, jaký příběh ukrývají. Klub Vojenské historie z Českých Budějovic před lety začal tuto historii opět připomínat.

V noci z 3. na 4. července roku 1944 byli shozeni v Purkarecké oboře čtyři parašutisté vycvičení v Anglii pro zvláštní úkoly v nacisty okupované vlasti. Navigační chybou se stalo, že namísto v údolí Lužnice u Tábora byli shozeni právě zde, nedaleko hájovny. Hajný Rybák a Vojtěch Ambrož, přestože věděli, co riskují, pomohli se získáním operačního materiálu uvízlého na padácích ve stromech.

Parašutisté Lepařík, Hanina, Trpík a Cikán byli postupně při průchodu napříč Republikou dopadeni a zatčeni. Dnes už nikdo nezjistí, kdo prozradil při výsleších na Gestapu roli hajného Rybáka a Vojtěcha Ambrože oné noci. Rybák byl zatčen a podrobován krutému bití, kterému, podle poválečného svědectví spoluvězně, statečně odolával. Nakonec zemřel na následky tohoto mučení. Jeho žena Theresie zemřela v koncentračním táboře, jakož i Vojtěch Ambrož. Pokud někde ukryli vysílačku, tu, která uvízla ve vaku na stromech, vzali si toto tajemství s sebou do hrobu.

Odhalení pamětní desky u hájovny

Po válce byl na místě seskoku v oboře osazen obelisk s vytesaným textem: „Na tomto místě byl nalezen 8. 7. 1944 padák, s nímž seskočil ČSL parašutista. Za poskytnutou pomoc jemu a dvěma dalším byli v roce 1944 a 1945 nacisty umučeni nadhajný Josef Rybák s chotí Terezií a lesní dělník Vojtěch Ambrož z Purkarce.“

Letošní setkání při pietním aktu na návsi, při osazení pamětní desky parašutistům na kamenném sloupku obory u hájovny, a u pamětního kamene v oboře, bylo jedinečné. Poprvé se ho zúčastnili potomci aktérů dramatu, dcery Vojtěcha Ambrože purkarecké paní Němcová a Zbranková a dcera výsadkáře Josefa Cikána paní Kubálková. Byl zde i pan Macek z Rožnova pod Radhoštěm, který se zasloužil o to, aby výsadkář František Trpík byl jmenován vloni čestným občanem Rožnova. Pietní akt na návsi zahájil hlubocký starosta Tomáš Jirsa. Byli přítomni zástupci purkareckého Vltavanu a celou akci organizačně zajišťovali purkarečtí hasiči. Na paloučku u vody před hospodou „U Janátů“ byl vystaven dobový tábor s technikou, připomínající „anglické podmínky“ přípravy výsadku.

Součástí programu bylo též promítnutí medailonku Františka Trpíka, autorské čtení povídky „Bezejmenný“ purkareckého rodáka Jirky Hájička a historická přednáška Honzy Ciegelbauera o okolnostech a osudu výsadku.

Díky všem, kteří aktivně přiložili ruku k dílu a i všem, kteří přišli a svojí účastí vzdali hold těm, kteří riskovali a položili své životy, abychom my mohli žít.

Čest jejich památce!

Ing. Radko Manda

STARÁ GARDA A PŘÁTELSKÝ ZÁPAS

V pátek 20. května se opět sešli k přátelskému klání někteří bývalí hráči hlubockého fotbalového oddílu – tzv. „Stará garda“. Jako obvykle se hráči rozdělili na „Hlubocké“ a „Zbytek světa“. Ať už dopadne zápas jakkoliv a emoce občas vzplanou, vždy se vše urovná při následném posezení, hudbě a zpěvu. Hráčů, kteří se mohou zápasu fyzicky účastnit, časem ubývá, ale všichni si rádi zavzpomínají na společné fotbalové časy v hlubockém oddílu. V květnovém utkání vyhrál tým „Zbytku světa“ 3:1, když branky vítězného mužstva vstřelili Lutter, Šolc a Klement a za „Hlubocké“ skóroval Hnilička.

Foto:

Horní řada zleva: Španinger, Žák, Hájek, Mašek, Piskač V., Dvořák, Hnilička, Vácha K., Šandera, Šolc, Ridvan, Bezpalec a Klíma, dolní řada zleva: Hošek, Kocourek, Kulík, Piskač J., Lutter, Bíca, Vácha VI. a Klement.

HLUBOCKÉ

SPORTOVNÍ HRY

Neděle 4. 9. 2022
13:00 – 18:00

Rodičské aktivity

- zábavní a sportovní stanoviště pro rodiče s dětmi

Zábava pro děti

- taneční animace
- malování na obličej
- dětská diskotéka
- tvořivé dílničky
- zábavní stanoviště

Aktivity pro dospělé

- workout lekce s lektorem
- kosmetické poradenství Mary-key - možnost líčení

Kulturní program

- Dj
- kapela Hangover

Dopravní program

- módní přehlídka Rabby (originální handmade oblečení pro malé i velké, pro maminky i tatínky)
- vystoupení twirling klubu Starlette
- vystoupení trenérek Hanky a Helci se psy
- fotokoutek
- lezecká stěna se Sokoly

Soutěže o ceny

- volné vstupy
- nanuky
- dárkové balíčky

Aktivity zdarma pro OBČANY MĚSTA HLUBOKÁ

Po příchodu se registrujete v infostanu, kde po prokázání, že bydlíte na Hluboké a nebo v místních částech obdržíte vstupenky zdarma na sportoviště a poukazy na občerstvení

Registrace je dobrovolná!

- lahůdky z grilu
- pivo Samson
- točená limonáda
- volné vstupy na atrakce
- aktivity z půjčovny sportovního vybavení
- vodní atrakce na řeku

SWAP

Provětrejte šatníky, knihovny a dětské kalaxy! Přineste, co nesníte (ideálně podzimní/zimní oblečení) a odnesete si zdarma to, co se Vám líbí. Pořádá Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou.

David Šrástný
Těšíme se na vaši návštěvu, ředitel sportovního areálu

www.arena-hluboka.cz

Pozáruční servis oken a dveří

Dobrý den,

ve Vaší oblasti právě provádíme odborný pozáruční servis všech druhů EUROOKEN.

Využijte této příležitosti a sjednejte si bezplatnou kontrolní prohlídku Vašich oken a dveří.

Preventivní servis je pro Vaše okna i dveře velmi důležitý.

Správná a pravidelná prevence prodlouží životnost Vašich oken a dveří.

NABÍZÍME: - servis všech typů oken a dveří

- seřízení a opravu kování
- impregnaci těsnění
- údržbu a další drobné opravy

Objednejte si konzultaci ZDARMA +420 607 225 129

SLAVNOSTI VÍNA

Náměstí Hluboká nad Vltavou

17.9.2022

13:00 Zahájení

13:15 "BEZ NOT"

14:30 DH ŽADOVJACI - Slovácká dechovka od Kyjova s kapelníkem Ladislavem Svobodou a solisty: Lenkou Královou, Olgou Baričicovou, Miroslavem Surkou st., Pavlem Růžičkou

15:25 HONZA "KIRK" BĚHOUNEK A PŘÁTELE

16:00 DH ŽADOVJACI

17:00 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE

DOPROVODNÝ PROGRAM: • Trh na náměstí • Košt hroznů z hlubocké vinice • Degustace vína • Prodej burčáku • Charitativní knižní bazar

Město
Hluboká nad Vltavou

Jihočeský kraj

SKUPINA ČEZ

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

PTÁCI V LETU

Jedním z nejtěžších úkolů při fotografování života v přírodě je zachycení ptáků v letu. Ptáci jsou velice rychlí, a proto musí být fotograf ve střehu a musí umět rychle reagovat. I když je dnes fotografická technika velice vyspělá, přesto není získání dokonalých snímků tak jednoduché, jak se na první pohled může zdát. Na fotografování ptáků musíme mít především teleobjektivy s dlouhou ohniskovou vzdáleností. Nejběžnější jsou pevná ohniska 300, 400 a 500 mm. Mnozí raději využívají zoomy, což jsou objektivy s posuvnou ohniskovou vzdáleností.

Nejběžnější praxe je taková, že se ptáci fotografují z různých krytů, kde na ně můžeme čekat a být připraveni na jejich přilet. Jiná je potom situace, kdy při procházení přírodou spatříme letící ptáky, a snažíme se je fotografovat. V takovém případě již není moc času a pak jen záleží na pohotovosti samotného fotografa, zda stačí v této situaci včas a rychle reagovat.

Pro dnešní seriál jsem vybral dva snímky ptáků v letu a blíže popíši, jak jsem je fotografoval:

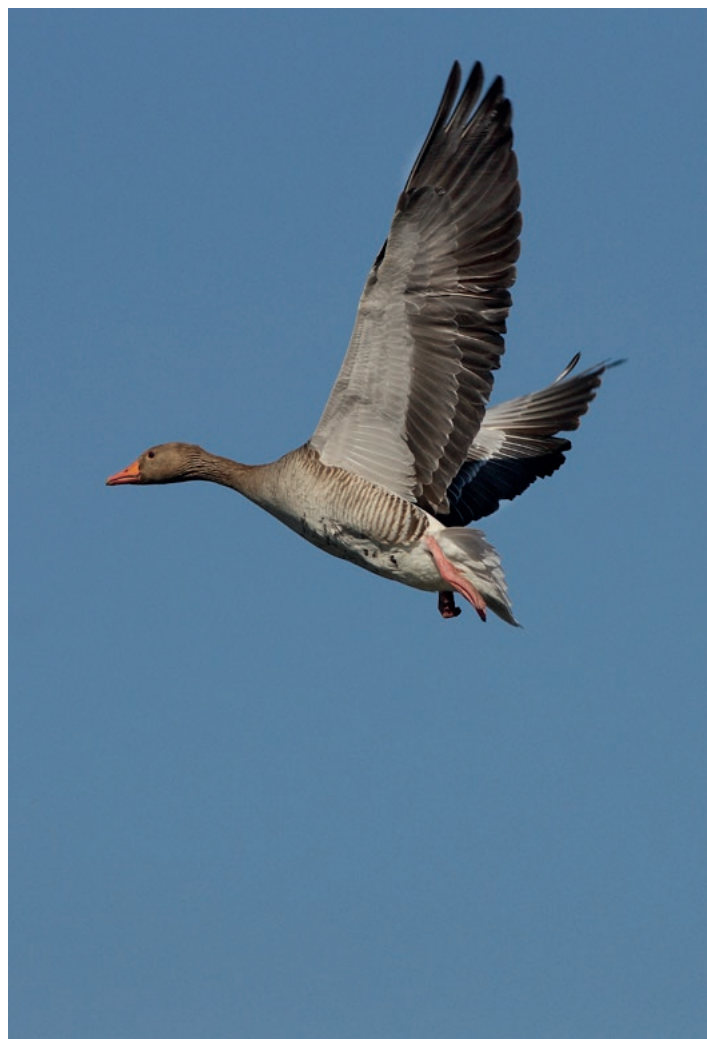
Husa velká v letu je pořízena v okamžiku, kdy vylétala u rybníka z rákosí. Pomalu jsem procházel pěšinou v rákosí u vody a pár metrů přede mnou na poslední chvíli vylétla. Měl jsem v ruce fotoaparát s teleobjektivem 300 mm, kde by ještě použit Extendr 1,4. Proto jsem dosáhl celkové ohniskové vzdálenosti 420 mm. Fotoaparát byl připevněn na jednohohém stativu, a tak jsem na letící husu rychle mohl reagovat, než nabrala výšku a zmizela. Husy jsou velmi plaché a také rychlé. Snímal jsem několik snímků za sebou, kdy mám potom husu s různými fázemi křídel, ale tento

z nich vyšel nejlépe. Štěstí bylo, že husa vylétla proti obloze a byla nasvícena ranním sluncem, které jsem měl tudíž v zádech. Tím bylo docíleno, že husa na snímku je perfektně osvětlena a celkově „ostrá“. Mám i jiné záběry divokých husí v letu, ale někdy na snímku chybí čisté pozadí. Většinou tam „překáží“ stromy, nebo i rákosí, když je husa nízko nad hladinou.

Stejně tak jak divoká husa, tak i volavka popelavá je velmi plachá. Nejsnadněji se fotografuje v momentě, kdy číhá ve vodě na rybu, a soustředí se na lov. V tom případě je potom někdy možné se k ní přiblížit. Její pozornost je upřená většinou jen na hladinu, kde očekává kořist. Potom teprve může být fotograf úspěšný, ale není to vždy sto procentní. Mnohokrát jsem spoléhal na to, že určitě volavku nafotím, ale ona byla chytřejší a brzy můj úmysl prokoukla. Snímek letící volavky vznikl v okamžiku, kdy dosedala na strom. Měl jsem postavený kryt na zemi, a odtud fotografoval volavky, které přilétaly na stromy. V jednom momentě se mi podařilo zachytit právě volavku, kdy přistávala, a jelikož slétla z velké výšky, tak před dosednutím brzdila let. Křídla má prohnutá, kde je dobře vidět proudění vzduchu kolem per na křídle.

Vedle dokonalé techniky musí mít fotograf nejen velkou trpělivost, ale i určité štěstí, které je velmi důležité při hledání objektů v přírodě.

Pro zajímavost, ptáci létají nejen vodorovně, ale jsou schopni za letu různých přemetů a naklání celého těla. Hlavním orgánem jejich rovnováhy je tekutinou naplněné „vnitřní ucho.“ Jeho funkce spočívá potom k vyhodnocování odchylek od vodorovné polohy. Zařízení funguje jako otáčející se „setrvačnick“. Vždy pomáhá ptákům letět rovně.

Fota: Jaromír Zúmr

ŠLECHTICKÉ SLAVNOSTI A ZÁBAVY

Petr Vok z Rožmberka a interiér jeho zámku v Bechyni (tzv. Velký sál)

Recenze českokrumlovské výstavy
Historický, společenský a kulturní význam aristokracie v zemích Koruny české je obsahem projektu Národního památkového ústavu nazvaného Po stopách šlechtických rodů. V uplynulých jedenácti ročnících se předmětem pozornosti organizátorů stali mj. Rožmberkové, Pernštejnové, Valdštejnové, Clam-Gallasové a témata, která se týkala např. působení české šlechty v evropské diplomacii a tzv. Velká hradozámecká inventura, kdy bylo možné důkladně poznat prostředí významných památkových objektů. Renesanční, barokní, rokoková i osvěceničská šlechta se nevěnovala pouze spravování svého majetku, případně vojenské či diplomatické službě panovníkovi, ale součástí života sebevědomých kavalírů, související s jejich reprezentací (někdy spíše prezentací), byly i galantní slavnosti. Aristokraté získali pořádáním rozmanitých kratochvílí věhlas a pomocí jejich zdárného průběhu mohli navázat i prohloubit společenské kontakty. Tato obvyklost platila i pro rody, jakými byli Rožmberkové, Eggenbergové a Schwarzenbergové – majitelé zámku v Českém Krumlově – příhodně vybraného pro konání nynější reprezentativní výstavy s názvem Šlechtické slavnosti a zábavy, která je součástí dvanáctého ročníku projektu Po stopách šlechtických rodů.

EXPOZICE JE OD 1. ČERVENCE DO 30. ŘÍJNA 2022 INSTALOVÁNA V BÝVALÉ MINCOVNĚ ČESKOKRUMLOVSKÉHO ZÁMKU.

Exteriér této barokní stavby doznal nedávnou renovací zásadní proměny – výsledný odstín fasády však pravděpodobně neodpovídá barevnosti typické pro 18. století. Restaurovaný interiér budovy s dosud dochovanou původní šablonovou výmalbou, štukovou výzdobou a parketovou podlahou je vhodným prostředím pro vystavené exponáty. Jednotlivé místnosti mincovny nejsou rozlehlé a interiérová instalace, střídavě doplněná audiovizuálními prvky, je proto kompaktní. Z důvodu ochrany předmětů citlivých na světlo (knihy, rytiny, mapy) navozuje atmosféra potměného prostoru návštěvníkovu osobní přítomnost na libovolné slavnosti časů renesance či baroka. Výstava je rozdělena do šesti tematických okruhů – slavnostní průvody, slavnosti ve zbroji, zábavy a slavnosti v zahradách, divadlo a opera, tančící šlechtici, hostiny aristokratických dvorů a pijácké zábavy. Obsahuje exponáty ze sbírek památkových objektů i kulturních institucí z Čech a Moravy (ve většině originály) i zapůjčené ze zahraničí (převážně kvalitní sítotiskové reprodukcce).

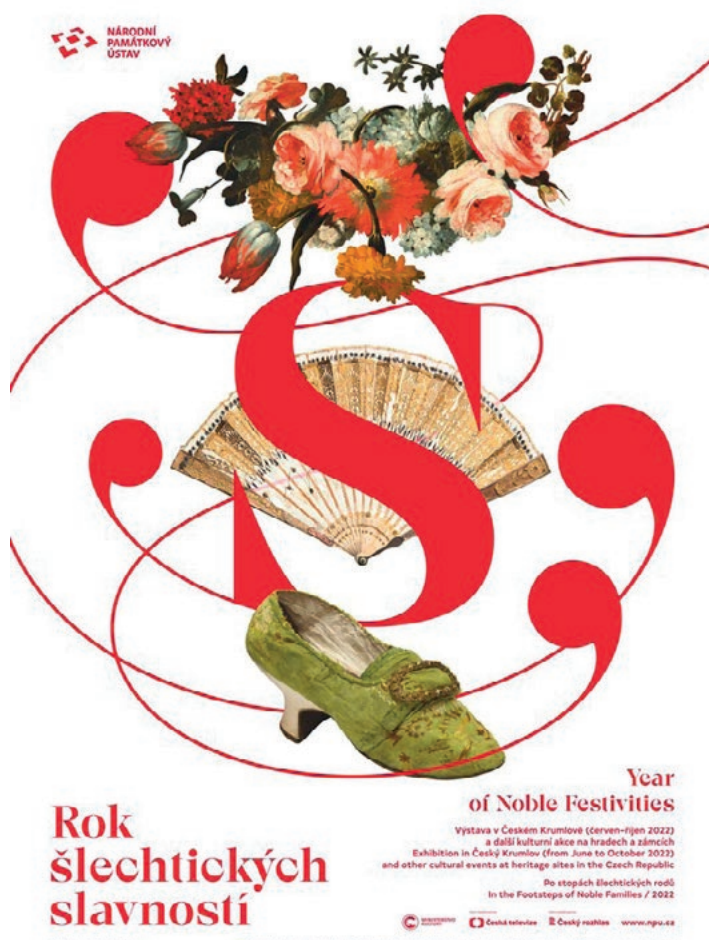
Výstavu lze vnímat mnohovrstevně – počtem exponátů jako reprezentativní a tematicky jako rozmanitou. Vzhledem k bohatství dochovaných mobilií ve státním i soukromém majetku však lze nad obsahem expozice alternativně uvažovat. Možnost zápůjček z památkových objektů totiž nebyla využita stejnou měrou – např. v části věnované slavnostem ve zbroji lze spatřit předměty ze všech nejvýznamnějších historických fondů zbraní a zbroje (sbírky Schwarzenbergů – SZ Hluboká, Clam-Gallasů – SHZ Frýdlant, Colloredo-Mansfeldů – SZ Opočno, d'Este – SZ Konopiště), naopak ve zdařilé instalaci divadla a opery příliš převažují reálie zámeckého divadla v Českém Krumlově (byť se jedná o unikát). V přehledném prostoru pijáckých slavností a zábav (podařilo se shromáždit větší počet výjimečných děl – např. obrazy: Lucas van Valckenborch a Georg Flegel: Malá hostina – SZM Opava,

Georg Flegel: Kytice ve váze – SZ Červená Lhota, Joachim Beuckelaer: Kuchyňské zátiší s kachnou, kýtou a výjevem Krista v Emazích – SZ Rájec nad Svitavou) by měl být více zmíněn Petr Vok z Rožmberka a slavnosti na jeho zámku v Bechyni – poslední pán z Růže je na výstavě zastoupen, ale spíše v intelektuální rovině (básnické sbírky, knižní mecenáš). Dále překvapí vizuální absence hraběte Františka Antonína Šporka – mecenáše umělců, knižní kultury, formovatele barokní krajiny v okolí Kuksu i Lysé nad Labem a proslulého pořádáním výjimečných slavností. Portréty Petra Voka (neznámý autor – Lobkowicz Collection, o. p. s. – zámek Nelahozeves, vystaveno: Lobkowiczský palác, Praha) a Františka Antonína Šporka (Petr Brandl – SHZ Frýdlant či Josef Ignác Kapoun – SZ Hospitál Kuks) by do expozice jistě náležely.

Lze ocenit citlivé naznačení časového přelomu mezi slavnostmi tzv. ancien régime a dobou 19. století, kdy aristokracie pozvolna začala ztrácet mocenské postavení. Realita měnící se doby se zrcadlila i ve světě slavností a zábav, do kterého na úkor pořádání ekonomicky i technicky náročných projektů začaly pronikat předměty masovějšího charakteru, které jsou používány i v současnosti – např. kuželky, pálka na stolní tenis či vyplétaná raketa pro míčové hry (SZ Kynžvart). Jejich instalace v samostatné vitrině přibližuje potřebu společenských aktivit a zábav příslušníků nejvyšší společenské vrstvy k vnímání člověka současnosti.

Výstava Šlechtické slavnosti a zábavy v bývalé mincovně českokrumlovského zámku je vrcholem Roku šlechtických slavností, vždyť umožňuje poznání světa her, hříček a fantazie doby minulé. Po zhlédnutí expozice lze nabýt dojmu, že slavnostem jako kolektivním společenským činnostem je věnován poněkud větší prostor, než individuálním osobnostem z řad aristokracie, jejichž estetické vnímání a ekonomický mecenáš umožňovaly pořádání těchto kratochvílí.

Autor: Stanislav Vaněk

ZÁŘÍ 2022

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUMPROMÍTÁME V KC PANORAMA
začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč2.9.
pátek

ARVÉD

Film Arvéd vypráví o tom, kam až jsme schopni zajít, abychom dosáhli svého cíle. Jiří Arvéd Smíchovský byl ochoten jít až k hranicím samotného pekla. Život a smrt Jiřího Arvéda Smíchovského jsou dodnes obestřeny mnoha tajemstvími. Za války jako nacistický konfident zachránil před koncentračním táborem Štěpána Plačka. Po válce se jejich role otáčejí, Plaček splácí dluh a zařídí, že soud za spolupráci s nacisty nepožaduje pro Arvéda smrt, ale odsuzuje jej pouze na doživotí. Tím však vzájemné služby nekončí...

drama/mysteriózní (ČR), 120 minut **D**3.9.
sobota

STRÍDAVKA

Komedie režiséra Petra Nikolaeva plná rodinných a partnerských zmatků. Její hrdinové si uvědomí, že když se ze tří rodin stane jedna velká, budou potřebovat pořádný plán. Plán, jak přežít současné i minulé partnery, všechny děti v rodině, ať už jsou jejich nebo ne, plán, jak se v tom všem neztratit a udržet si zdravý rozum. Život si ale většinou dělá, co chce... a co nečekáte.

komedie (ČR), 88 minut **D**9.9.
pátek

+

10.9.
sobota

JAN ŽIŽKA

Film inspirovaný skutečným příběhem jednoho z největších vojevůdců své doby, nikdy neporaženým Janem Žižkou z Trocnova, který se stal díky svým činům legendou. Evropa na konci 14. století. Vše, co vybudoval Karel IV., císař římský a zároveň český král, se rozpadá. Staleté pořádky se otřásají v základech. Císařův prvorozený syn a nástupce Václav IV. je příliš slabým panovníkem do takové doby. Přední magnát v zemi, pan Jindřich z Rožmberka, pohlcuje dvorec svobodných zemanů jeden po druhém. Ale jeden z nich se mu postaví, jeho jméno je Jan Žižka.

drama/historický/životopisný (ČR), 125 minut **D**23.9.
pátek

AVATAR /OBNOVENÁ PREMIÉRA/

Avatar před námi otevírá neuvěřitelný svět za hranicemi naší fantazie. Nově objevená vzdálená planeta Pandora je mírumilovné místo s obyvatelstvem - Na'vi, žijícím v souladu s divukrásnou vegetací planety. Posádka ze Země na své misi objeví na Pandoře velmi cenný minerál nevyčísitelné hodnoty. Pobyt na Pandoře je ovšem pro člověka možný teprve po vytvoření jeho genetického dvojníka, který může být ovládnut psychikou oddělenou od lidského těla. Na tuto náročnou misi je vybrán Jake Sully, bývalý námořník, který byl při jedné z jeho předchozích misí paralyzován od pasu dolů. A právě šance opět chodit přiměla Jakea, aby se do programu Avatar přihlásil. Na posádku však čeká řada překvapení...

sci-fi/fantasy/akční (USA), 161 minut **D**29.9.
čtvrtek

+

30.9.
pátek

INDIÁN

Ondřej je tvrdý obchodník a arogantní workoholik. V Praze vede velkou, úspěšnou firmu. Smyslem jeho života jsou peníze. Ondřej právě v Nebrasce dojednal životní obchod s bohatým investorem, který na okraji Prahy zafinancuje výstavbu luxusních rezidencí. Na cestě z Ameriky letadlo přelétá nad rezervací, kde právě probíhá pohřeb indiánského náčelníka. Duch indiána stoupající k nebi narazí do letadla a nedopatřením se vtělí do Ondřeje. A tento duch má o Ondřejově životě a jeho hodnotách rozhodně odlišné představy. Ráno doma Ondřeje probudí velmi neodbytný hlas v jeho hlavě. Hlas, který se rozhodl mu pomoci a změnit ho. Ondřej se však nezvanému návštěvníkovi nehodlá jen tak vzdát...

komedie (ČR/SR/Polsko), 119 minut **D**PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI (KC PANORAMA)
vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč4.9.
neděle

PRINCEZNA REBELKA

Mia je dvanáctiletý sirotek. Žije v ulicích středověkého města, kde zná každý kout a které ji svým způsobem patří. S vrabčím hnízdem na hlavě a trochu umouněná je ale Mia samostatná, velmi vynalézavá a protřelá děvče. Má tři ochočené lasičky a společně tvoří nerozlučnou partu, která se živí krádežemi jídla. Ideálním místem pro výpravy za dobrým jídlem stejně jako za lumpárnami je místní hrad, kde je ovšem vždy potřeba ošálit strážce a využít svůj talent pro akrobacii na maximum. Jednoho pěkného dne prchá Mia před strážemi a narychlo se převlékne do princeznovských šatů. V tu samou chvíli místní zlovolný regent Tristan podstrčí čarovný lektvar korunárnímu princovi Rolandovi a tím ho promění ... v kočku - zvíře, jež je napůl kočkou a napůl kuřetem. Mia vše vidí a v ten okamžik naberou události a Miin život nečekaný spád.

animovaný (Francie), 89 minut **D**11.9.
neděle

PLANETA PRAHA

Kolik „obyvatel“ má Praha? Tvůrci oceňovaného filmu Planeta Česko se tentokrát vydali na výpravu do betonové džungle hlavního města. Vedle nás lidí tu žijí nečekaní zvířecí sousedé, jako například mufloni, slípka zelenonohá, nutrie, plch a další... a právě jejich každodenní dobrodružství filmaři zaznamenali díky nejmodernějším technologiím. Vydejte se na vzrušující výpravu za desítkami dalších zvířecích hrdinů, kteří tajně žijí v naší metropoli, a poznejte je všechny zblízka!

dokumentární (ČR), 85 minut **D**

BESEDY / PŘEDNÁŠKY

14.9.
středa

CESTOPIS: VÝCHODNÍ MAKEDONIE & THRAKIE

Poznejte krásy severovýchodu Řecka.
Začátek v 17.00 hod.

HUDEBNÍ FESTIVAL

66. ročník hudebního léta; začátek vždy ve 20.00 hodin

3.9.
sobota

**JAN SMIGMATOR
A EMIL VIKLICKÝ:
„DNES, VÍNO A JAZZ“**
sál AJG Hluboká nad Vltavou

24.9.
sobota

**BRATŘI EBENOVÉ
S KAPELOU**
sál AJG Hluboká nad Vltavou

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Marie Hanušová na foto uprostřed

17. 9. 2022–30. 10. 2022 **Marie Hanušová 80 aneb 55 let s vámi** (Kolektivní výstava k životnímu jubileu)

Paní Marie Hanušové na výstavě výtvarníků Michaela J. Mašaty, Kamila Štaby a Karla Cyrila Votýpky. /Foto archiv galerie/
Vernisáž v sobotu 17. září 2022 v 15 hodin

ČAPÍ VÝLET

Od pana Mgr. Jaroslava Cepáka, Ph.D. z Národního muzea v Praze jsme na začátku července dostali nečekanou informaci... Je to zpráva, která zřejmě každému Hluhočákovi vyvolá na tváři úsměv.

Pan Cepák, jako vedoucí Kroužkovací stanice, dostal od německých kolegů zprávu, že čáp kroužkovaný jako mládě na Hluboké v roce 2019 se letos zdržuje u Neustadt an der Aisch. Což je naše partnerské město.

Zpráva o této události vyšla také v tamějších novinách „Fränkische Landeszeitung“. Náhody se prostě dějí.

Z Neustadtu vzápětí přišel dopis od inspirátorky vzájemných partnerských vztahů mezi městy Neustadt an der Aisch a Hluboká nad Vltavou.

Napsala nám paní Jarka Koydlová:

Tak k tomu milému článku o čápo, který mě vyzval, abych se po dlouhé době zase ozvala z partnerského města Neustadt an der Aisch.

V sobotu 2. 7. 2022 vyšel článek ve zdejších novinách o čápo, který sem přiletěl z Hluboké n. Vltavou. Tuto informaci jsem vám chtěla sdělit osobně, zasláním novin i s krátkým dopisem, jak se zde věci mají.

JUBILEUM

Paní Marie Hanušová pracovala ve Svazu českých výtvarných umělců, organizovala výstavy v pražské galerii Mánes. Přes 20 let tak spolupracovala s mnoha významnými výtvarníky zvučných jmen. Dodnes na ně moc ráda vzpomíná, protože kromě talentu to byli také skvělí lidé. Bohužel generace těch nejstarších už nežije. Patřili k nim Josef Liesler, Vladimír Komárek, Oldřich Kulhánek a další...

Začátkem 90. let se přestěhovala do Týna nad Vltavou a spolu se svým mužem tady začala nový život. Stala se galeristkou v Galerii Art Club. Vysněná práce, navíc v úžasných prostorech domu na starobylém náměstí v Týně. Výstavy brzy prosluly dokonalými výstavními programy a získaly městu vděčné návštěvníky. Marie Hanušová tehdy také založila svůj nejznámější projekt Vltavotýnské výtvarné dvorky.

Založení galerie v Knížecím dvoře na Hluboké se díky Pavlu Frelichovi a Marii Hanušové stalo dalším krokem k prezentaci výtvarného umění. Vyjmenovat všechny výtvarníky, kteří tady vystavovali, by trvalo hodně dlouho. Už 22 let výstavních sezón plných známých jmen... Dlouholetá práce v oblasti umění, galerie a práce kolem ní, kontakty s umělci a věrný okruh návštěvníků – to vše přináší radost nejen paní galeristce... Ale nám všem.

Zprávu jste ale rychleji dostali cestou přes biology a experty, kteří se čapí problematikou profesionálně zabývají a kteří jsou mezinárodně propojeni. Super, jak to funguje.

Po strašně dlouhé době se tedy osobně krátce ozývám. Ta nehezká doba pandemie mně i ostatním přátelům dává stále co proto. Chvilími se i zde čas jakoby zastavil. S virem se musíme naučit žít, ten nás bude provázet, jak to vypadá, dál.

Ale co mě, nás, opravdu víc ničí, je ta ukrutná a nesmyslná válka na Ukrajině. Trpím. Ta holá bezmocnost proti agresorům, diktátorům je šílená. A bohužel bude hůř... A o to víc se těším i z maličkostí, které mi poskytují denní život, které byly dříve tak samozřejmé. Jsem skutečně nadšená, že tu teď máme čápa z Hluboké. Třeba chce právě on podpořit svou návštěvou naše umlké partnerství; a třeba si zde chce najít přítelkyni. Možná, že mu budou chutnat žabičky, hmyz a rybky ze zdejších rybníků.

Další akce vzájemných návštěv mezi našimi městy momentálně neplánujeme. Zdejší členové spolku zestárlí, onemocněli, zemřeli či se odstěhovali. Spolek jsme z těchto důvodů po více jak 26 letech rozpustili. „Nejsou lidi“. Mladá generace má dnes jiné možnosti, jiné plány, jinou orientaci... Oficiální partnerství mezi našimi městy ale zůstává! A věřte, milí Hluhočáci, že se k vám někdy na návštěvu, doufáme brzy, opravdu těšíme. I vy jste zde srdečně vítáni! Doufáme, že to tou návštěvou čápa nekončí.

Za Neustadtské Vám všem přeji z celého srdce především hodně zdraví, síly a optimismu.

Na brzké a pozitivní shledání se těší Jarka Koydlová

Přírodovědecké muzeum – Kroužkovací stanice

Kroužkovací stanice byla založena v roce 1934 a koordinuje kroužkování ptactva na území České republiky. Ve své databázi má přes 5 milionů záznamů a všechny kroužky nesou označení N. MUSEUM PRAHA.

Kroužkování ptáků hliníkovými kroužky poprvé s úspěchem použil dánský profesor Hans Christian Mortensen. Když v roce 1899 okroužkoval prvních pár špačků, jistě nemohl tušit, jak jedinečnou se jeho metoda ukáže a že přežije až do 3. tisíciletí, ač neustále se rozvíjející technika poskytuje řadu moderních metod ke sledování ekologie ptáků a jejich prostorové aktivity.

MŠE ZA MYSLIVCE A LESNÍKY NA OHRADĚ

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, pobočka Národního zemědělského muzea, s. p. o. nechá dne 20. září 2022 od 17.00 sloužit na loveckém zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou mši za myslivce a lesníky k počtě svatého Eustacha, prvního patrona myslivců a jednoho ze čtrnácti pomocníků v nouzi.

Zámecká kaple byla v roce 1716 zasvěcena právě svatému Eustachovi, což dokládá i krásný oltářní obraz „Vidění svatého Eustacha“ od vlámského malíře Pietra van Roye. Muzeum tak navazuje na tradice schwarzenberských mší, sloužených za myslivce a lesníky a jejich ochranu každoročně až do roku 1937.

Letos si tímto připomeneme i 330. výročí založení Mysliveckého bratrstva svatého Eustacha

v Hluboké (1692), které se podstatně zasadilo o zvýšení odbornosti lesního personálu a bylo prvním oficiálním sdružením myslivců v Čechách. Eustachova legenda, stejně jako pozdější o Hubertovi, se stala pro myslivce symbolem pokory a víry na které je potřeba stále myslet.

Mši celebruje světicí biskup českobudějovické diecéze Mons. Pavel Posád za doprovodu Jihočeských trubačů a Chrámového pěveckého sboru Bohuslav z Lišova.

Srdečně zveme všechny, kdo si chtějí připomenout své blízké a známé z řad myslivců a lesníků, krásu mysliveckých tradic a prožít hezký podvečer na loveckém zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou.

ZASAZENÍ DUBU U ZÁMKU OHRADA

Slavnostní zasadění dubu kultivaru „Fürst Schwarzenberg“ u příležitosti oslav 180. let od založení muzea Ohrada. Název kultivaru a strom samotný bude, jak doufáme, živoucí připomínkou a odkazem na schwarzenberskou tradici muzea, které založil roku 1842 kníže Jan Adolf Schwarzenberg. Po zasadění následovala krátká komentovaná prohlídka věnovaná historii zámecké aleje a jejím rostlinným a zvířecím obyvatelům. Setkání se uskutečnilo v úterý 16. srpna 2022 v 17:00 hodin v aleji zámku Ohrada.

PROBÍHAJÍCÍ VÝSTAVY

výstava z cyklu
**PŘÍRODA
V ILUSTRACI**

**JAN
DUNGEL**

1. 8. 2022
31. 10. 2022

Národní zemědělské muzeum, s.p.o., Ohrada – muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Zřizovatelem muzea je Ministerstvo zemědělství

MATEŘSKÉ CENTRUM ZVE NA ZÁŘIJOVÉ AKCE

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou vás zve na své zářijové akce. Hned první neděli v rámci Hlubockých sportovních her organizujeme SWAP – tedy výměnu věcí. Můžete přinést věci, které vám již nedělají radost a na oplátku si zdarma odnést cokoliv, co se vám líbí. Pokud byste neměli nic k výměně, můžete se swapu zúčastnit i tak. Hlavním cílem této akce je dát věcem druhou šanci a zamezit plýtvání a vyhazování věcí, které mohou ještě dobře sloužit.

Vstupné do stanu je 50 Kč, celý výtěžek z akce bude věnován na charitativní účely. Ve sportovním areálu najdete také náš stánek

s aktivitami pro nejmenší děti. V polovině září organizujeme tradiční burzu dětského oblečení, hraček a sportovních potřeb. Zájemci o prodej se mohou dopředu hlásit o prodejní číslo na naší emailové adrese (mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz).

A samozřejmě zveme všechny maminky s dětmi do tří let na náš pravidelný program v Sokolovně. „Hrátky s batolátky“ probíhají každé úterý a čtvrtek od 9. 30. Přijďte se podívat, začínáme druhý zářijový týden!

BURZA
října 2022

Středa 14.9. a Čtvrtek 15.9.
18:00-20:00 10:00-16:00

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou vás srdečně zve na burzu dětského a těhotenského oblečení, hraček a sportovních potřeb. V zasedací místnosti městského úřadu v Hluboké nad Vltavou (naproti kostelu).

Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla emailem na mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz a připraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán na email) a věci označí dle instrukcí. Příjem věcí proběhne ve středu (14. 9. 2022) od 16:00 do 18:00 hodin. Výdej neprodaných věcí proběhne ve čtvrtek (15. 9. 2022) od 16:00 do 18:00 hodin.

Více informací na našem webu www.mc.hlubokanadvltavou.estranky.cz nebo na facebooku www.facebook.com/mchlubokanadvltavou.

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou Vás zve na

SWAP

4. 9. 2022 / 14.00-17.00

Sportovně relaxační areál
Hluboká nad Vltavou

Přijďte si po prázdninách zaswopovat, provětrat skříň a doplnit je o nové podzimní kousky! Přineste, co nenosíte (ideálně podzimní/zimní oblečení), a na oplátku si vyberte a odnesete zdarma to, co se Vám líbí.

A pokud nemáte nic, co byste přinesli? Nevadí, přijďte i tak a vyberte si, co se vám bude líbit! Hlavním cílem je, aby věci dostaly druhou šanci a zamezilo se zbytečnému plýtvání a vyhazování věcí, které mohou ještě dobře sloužit.

Swapujeme dámské, pánské a dětské oblečení, doplňky, hračky, knihy, domácí potřeby apod. Podmínkou je přinést PĚKNÉ VĚCI, KTERÉ MOHOU SLOUŽIT DÁL. Nenoste špinavé či viditelně obnošené oblečení, které je seprané, vytahané, nebo má díry či skvrny.

Věci ke SWAPU můžete nosit od 12.00.

Vstupné: 50 Kč
(výtěžek ze vstupného bude použit na charitativní účely)

Nerozebrané věci poskytneme charitativním organizacím k dalšímu využití. Organizátoři si vyhrazují právo odmítnout nevhodné zboží ke swapu.

GOLFOVÉ POZVÁNKY

DALŠÍ NABÍDKA GOLFOVÝCH TURNAJŮ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH KLUBU: WWW.GOLFHLUBOKA.CZ

GOLF BEZ HRANIC
ČESKO-RAKOUSKÝ DEN GOLFU A PŘÁTELSTVÍ

Zámecký Golf Resort Hluboká ve spolupráci s Rakouským konzulátem a Jihočeskou agrární komorou si Vás dovoluji pozvat na turnaj „Golf bez hranic“ – Česko/Rakouský den golfu a přátelství, který se koná v sobotu 17. 09. 2022. Turnaj se uskuteční pod záštitou hejtmána Jihočeského kraje MUDr. Martina Kuby.

PROGRAM:
08:00 – 9:30 Akreditační hráčů, welcome drink
10:00 Slavnostní zahájení turnaje
10:30 Canon shot
11:30 Vyhlášení výsledků turnaje, raut s českou kuchyní, tradiční česká muzika
DOPROVODNÝ PROGRAM: ukáзка a ochutnávka lokálních produktů

V rámci turnaje se uskuteční putovní soutěž národů

GREEN FEE: 400 Kč + STARTOVNÉ: 690 Kč

Přihlášení do 14. 09. 2022 do 12 hod. na tel. č.: +420 776 826 376, e-mail: recepce@golfklubok.cz nebo na www.cgf.cz

VODA MOŘE OCEÁNY 2022
IX. ročník Festivalového golfového turnaje

Zámecký Golf Resort Hluboká si Vás dovoluji pozvat na IX. ročník Festivalového golfového turnaje Voda Moře Oceány, který se uskuteční v neděli 18. 9. 2022.

PROGRAM:
8:00 – 9:30 Registrace hráčů, snídaně
10:00 start golfového turnaje – canon občerstvení na jamice č.10, nápojová ambulance
16:00 slavnostní vyhlášení výsledků turnaje, raut

Hlavní cena turnaje:
Jedenáctidenní pobyt v resortu Relax Ball pro 2 osoby

www.vodamoreoceany.cz

www.relaxball.cz

STARTOVNÉ: 690 Kč
GREEN FEE: 1.190 Kč

Přihlášení do 14. 9. 2022 na tel.: +420 776 826 376, e-mail: recepce@golfklubok.cz nebo na www.cgf.cz